

WÓJT GMINY WILCZYN

G M I N A W I L C Z Y N

**STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

Załącznik do uchwały nr
Rady Gminy Wilczyn z dnia

Spis treści

I. UWARUNKOWANIA

1.1. Podstawowe dane o gminie	str.7
1.2. Położenie gminy	str.7
1.3. Rzeźba terenu	str.8
1.4. Morfologia	str.8
1.5. Budowa geologiczna	str. 9
1.6. Warunki wodne	str.11
1.6.1 Wody powierzchniowe	str.11
1.6.2 Wody podziemne	str.13
1.7. Gleby	str.15
1.8. Klimat	str.15
1.9. Lasy	str.17
1.10. Walory krajobrazowe i ich ochrona prawna	str.17
1.10.1 Powidzki Park Krajobrazowy	str.18
1.10.2 Powidzko-Bieniszewski Obszar Krajobrazu Chronionego	str.18
1.10.3 Pomniki przyrody	str.19
1.10.4 Projektowany rezerwat przyrody	str. 19
1.10.5 Natura 2000	str. 19
1.10.6 Powiązania przyrodnicze	str. 20
1.11. Złoża naturalne	str. 20
1.12. Charakterystyka środowiska kulturowego	str. 20
1.12.1 Obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków, obiekty objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie dóbr kultury, zabytki archeologiczne	str.21
1.12.2 Archeologia	str.26
1.12.3 Wytyczne konserwatorskie	str.27
1.13. Sytuacja społeczna gminy	str.28
1.13.1 Demografia	str.28
1.13.2 Zatrudnienie	str.28
1.13.3 Jakość życia mieszkańców	str.29
1.14. Infrastruktura techniczna	str.33
1.14.1 Gospodarka wodna gminy	str.33
1.14.2 Gospodarka ściekowa	str.34

1.14.3 Komunikacja drogowa	str 34
1.14.3.1 drogowi powiatowe	str.34
1.14.4 Gospodarka odpadami	str.35
II. SZANSE I BARIERY ROZWOJOWE GMINY	str.35
III. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	str.37
3.1. Ustalenia planu zagospodarowania województwa wielkopolskiego	str. 37
3.2. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów	str 42
3.2.1 Funkcje wiodące gminy	str.42
3.2.2 Sieć osadnicza	str.43
3.2.3 Prognoza warunków i jakości życia mieszkańców	str.43
3.2.3.1 budownictwo	str.43
3.2.3.2 infrastruktura społeczna	str.44
3.2.4 Zasady lokalizacji budownictwa mieszkaniowego, usług, zabudowy produkcyjnej i rekreacji	str.44
3.2.4.1 obszary wyłączone z zabudowy	str.44
3.2.4.2 obszary przeznaczone pod zabudowę	str.44
3.2.4.3 obszary przeznaczone pod działalność górniczą	str 45
3.2.4.4 mieszkalnictwo	str.45
3.2.4.5 usługi	str.46
3.2.4.6 przemysł i działalność gospodarcza	str.46
3.2.4.7 rekreacja	str.47
3.3. Obszary funkcjonalno – przestrzenne	str. 48
3.3.1 Obszar ochrony krajobrazu - K	str. 48
3.3.2 Obszar osadniczo – rolny - R	str. 51
3.3.2.1 podobszar rozwoju wielofunkcyjnego – M	str. 52
3.3.2.2 podobszar aktywizacji gospodarczej – P	str. 52
3.3.3 Naturalne ciągi ekologicznego - EK	str.53
3.3.4 Obszar eksploatacji powierzchniowej – PE	str. 53
3.4. Zasady i wskaźniki dotyczące zabudowy i zagospodarowania terenów o różnym sposobie użytkowania	str.54
3.4.1 Tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych, usług - U	str.54
3.4.2 Tereny zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, usługowej – MN, tereny zabudowy centrum wsi Wilczyn i Wilczogóra – MN/U, tereny zabudowy wielorodzinnej – MW	str.55

3.4.3. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej, z dopuszczeniem działalności gospodarczej - oznaczone na rysunku studium symbolem MN/RM	str.56
3.4.4 Tereny przemysłu - oznaczone na rysunku studium symbolem P	str.57
3.4.5 Zasady zagospodarowania w obrębie pasów drogowych dróg publicznych	str.58
3.5 Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów	str.58
3.5.1 Obszary objęte ochroną prawną oraz zasady ich ochrony	str. 58
3.5.2 Zasady kształtowania przestrzeni w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego	str. 59
3.6 Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków	str.60
3.6.1 Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego	str.60
3.6.1.1 Ochrona układu urbanistycznego	str.60
3.6.1.2 Zasady ochrony zespołów pałacowo- parkowych	str.61
3.6.1.3 Zasady ochrony dziedzictwa archeologicznego	str.61
3.6.1.4 Cmentarze	str. 62
3.6.1.5 Obiekty budowlane	str. 63
3.7 Kierunki i zasady kształtowania rolnej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	str.63
3.7.1 Kierunki i zasady kształtowania rolnej przestrzeni produkcyjnej	str.63
3.7.2 Kierunki i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej	str.64
3.8 Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	str. 65
3.8.1 drogi	str. 65
3.8.2 sieć wodociągową i kanalizacyjną	str. 65
3.8.2.1 zaopatrzenie w wodę	str. 65
3.8.2.2 kanalizacja sanitarna i deszczowa	str. 66
3.8.3 gospodarka odpadami	str. 66
3.8.4 elektroenergetyka	str. 67
3.8.5 elektrownie wiatrowe	str. 67
3.8.6 łączność bezprzewodowa	str. 68
3.8.7 trasy rowerowe	str. 68
3.9 Uzasadnienie przyjętych rozwiązań i synteza ustaleń projektu studium	str. 68

STUDIUM UAWRUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA:

- **nie jest aktem prawa miejscowego,**
- **nie ma mocy aktu powszechnie obowiązującego,**
- **nie może stanowić podstawy do wydawania decyzji administracyjnych.**

Ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z przepisem art. 9 ust. 4 ustawy, są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych.

W Studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

1. dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu;
2. stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony;
3. stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
4. stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
5. warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia;
6. zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia;
7. potrzeb i możliwości rozwoju gminy;
8. stanu prawnego gruntów;
9. występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych;
10. występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych;
11. występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz zasobów wód podziemnych;
12. występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych;
13. stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami;
14. zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

W Studium określa się w szczególności:

1. kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz kierunki zmian w przeznaczeniu terenów, porządkując teren gminy w strefy polityki przestrzennej;
2. kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy;
3. obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrona przyrody, krajobrazu kulturowego;
4. obszary oraz zasady ochrony zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
5. kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
6. obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym;
7. obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów rządowych, służących realizacji celu publicznego o znaczeniu krajowym;
8. obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 mkw. Oraz obszary przestrzeni publicznej;

9. obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolne i nieleśne;
10. kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej;
11. obszary narażone na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych;
12. obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji lub rekultywacji;
13. inne obszary problemowe, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

Użyte w dokumencie określenia: uciążliwość dla środowiska, uciążliwość, uciążliwa działalność – oznaczają wszelkie ponadnormatywne, niekorzystne oddziaływanie przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i na zdrowie ludzi.

Nieuciążliwa działalność – oznacza przedsięwzięcie nie powodujące ponadnormatywnego hałasu, wibracji i zanieczyszczenia elementów środowiska oraz nie wpływające negatywnie na zdrowie ludzi.

Studium pełni rolę zbioru informacji niezbędnych w miejscowym planowaniu przestrzennym i na tym zasadza się jego użyteczność i miejsce w systemie aktów planowania.

Wychodząc z założenia, że zagospodarowanie terenów odbywać się może w oparciu o wiele miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, podstawą koordynacji całego procesu planistycznego w gminie jest studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

I UWARUNKOWANIA

1.1 Podstawowe dane o gminie

Powierzchnia gminy	- 83,12 km ² (8 312 ha)
Liczba ludności	- 6 515 osób
Liczba sołectw	- 16
Siedziba gminy	- Wilczyn
Użytki rolne	- 6 538 ha (78,66 %)
Lasy i grunty leśne	- 1082 ha (13 %)
Grunty pod wodami	- 117 ha (1,4 %)
Pozostałe grunty (pod zabudowaniami, drogami i inne)	- 575 ha (6,94 %)

W powierzchni użytków rolnych zajmują :

- grunty orne	- 6 008 ha (92,00 %)
- sady	- 76 ha (1,2 %)
- użytki zielone	- 454 ha (6,8 %)

1.2 Położenie gminy.

Gmina Wilczyn położona jest we wschodniej części województwa wielkopolskiego i w północnej części powiatu konińskiego.

Gmina Wilczyn graniczy :

- od północy	- z gminą Jeziora Wielkie (powiat Mogilno),
- od wschodu	- z gminą Skulsk (powiat koniński),
- od południa	- z gminą Ślesin (powiat koniński),
- od południa	- z gminą Kleczew (powiat koniński),
- od zachodu	- z gminą Orchowo (powiat słupecki).

1.3 Rzeźba terenu .

Rzeźba terenu na obszarze gminy została ukształtowana w plejstocenie. Widoczny jest także wpływ holocenu. Na przeważającym obszarze wysoczyzny utwory plejstocenyjskie są wykształcone w postaci glin i piasków gliniastych. Pagórki kemowe występujące na północy gminy zbudowane są w przeważającej części z piasków drobnoziarnistych i wkładek żwiru. Grunty piaszczysto – żwirowe osiągają największe miąższości w części środkowej rynny jeziornej.

Rzeźba terenu gmina Wilczyn jest zróżnicowana, a w ukształtowaniu powierzchni terenu gminy wyróżnić można trzy obszary.

Pierwszy i największy obszar to płaska lub lekko falista wysoczyzna morenowa wyniesiona na 100-110 m n.p.m. Forma ta dodatkowo przecięta jest wyraźną, 300- 700 metrowej szerokości rynną wód roztopowych o kierunku północ – południe.

Drugi obszar to wyróżniające się w rzeźbie terenu pagórki kemowe – Pagórki - Wilczyńsko – Skulskie.

Trzeci o odmiennym ukształtowaniu powierzchni obszar gminy, który stanowi Rynną Wilczyńsko – Powidzką. W obrębie tego obszaru występują dwa ciągi jezior odległe od siebie o ok. 500 m. Tworzą one rynną odznaczającą się niedużą 200 – 600 metrową szerokością i stromymi zboczami.

1.4 Morfologia.

Obszar gminy Wilczyn leży według podziału J. Kondrackiego w obrębie podprovincji Pojezierza Południowo - Bałtyckiego w regionie Pojezierza Wielkopolskiego .

Według podziału geomorfologicznego B. Krygowskiego obszar opracowania leży w obrębie Wysoczyzny Gnieźnieńskiej z subregionami Pagórki Mogileńskie, Pagórki Skulskie, Równina Kleczewska.

W obrębie gminy Wilczyn wydzielono podstawowe jednostki morfologiczne :

1. Równinę Kleczewską,
2. Pagórki Budziławskie,
3. Pagórki Wilczyńsko - Skulskie
4. Obniżenie Kosowsko – Szydłowskie.

Równina Kleczewska

Jednostka ta zajmuje największy obszar gminy, jej południową i środkową część. Jej powierzchnia jest lekko falista i wyniesiona przeciętnie 90 –95 m n.p.m, maksymalnie 110 m n.p.m. Teren Równiny

Kleczewskiej urozmaicają drobne ciekły powierzchniowe. Z północy na południe od Wójcina do Kazimierza Biskupiego powierzchnię Równiny przecina rynna polodowcowa. Jest to teren zabagniony i zatorfiony wypełniony małymi jeziorami.

Pagórki Budzisławskie

Jednostka ta zajmuje część południowo- zachodnią gminy i położone są w obrębie Równiny Kleczewskiej. Są to dwa nieduże wzniesienia.

Pagórki Wilczyńsko - Skulskie

Jednostka ta zajmuje część północną gminy. Wysokość pagórków dochodzi do 110 m n.p.m. przy deniwelacjach terenu dochodzących do 10 m. Ponadto teren urozmaicają liczne wysoczyzny morenowe płaskie oraz pola sandrowe towarzyszące morenom czołowym zlodowacenia bałtyckiego stadiału poznańskiego. Pagórki Wilczyńsko – Skulskie oddzielone są od Pagórków Orchowskich Obniżeniem Kosowsko-Szydłowskim.

Obniżenie Kosowsko - Szydłowskie

Jest to typowa rynna polodowcowa oddzielająca Pagórki Wilczyńsko – Skulskie od Pagórków Orchowskich w północno – zachodniej części gminy. Rynnę Obniżenia Kosowsko – Szydłowskiego wypełniają wody jezior: Powidzkiego, Budzisławskiego, Wilczyńskiego, Suszewskiego, Kownackiego i Wójcińskiego, które to w sposób szczególny przyczyniają się do uatrakcyjnienia gminy w zakresie turystyki.

1.5 Budowa geologiczna.

Rejon gminy Wilczyn znajduje się w obrębie mezozoicznym Synklinorium Szczecińsko-Łódzko-Miechowskiego. Synklinorium Szczecińsko-Łódzko-Miechowskie oddzielone jest od Synklinorium Szczecińskiego Elewacją Obornicką, natomiast od Synklinorium Miechowskiego Elewacją Radomską.

Część ta – to Synklinorium Mogileńsko-Łódzkie, które jest niesymetrycznym obniżeniem pofałdowanym na całej powierzchni. Jest to synklina w obrębie której wyróżnić można szereg struktur drugiego rzędu takich jak: antykliny, synkliny i wsady solne. Struktury te nie są wynikiem ruchów orogennych lecz powstały dzięki tworzeniu się wsadów solnych.

Synklinorium wysilone jest osadami permsko-mezozoicznymi, natomiast istnieją przypuszczenia, że utwory starsze od permu występują na głębokości 5000 – 7000 m. Cechą charakterystyczną dla występujących tu osadów permsko-mezozoicznych jest to, że osiągają w całym Synklinorium

Szczecińsko-Łódzko-Miechowskim miąższość osadów dochodzącą do 6000 m. Najstarszymi utworami stwierdzonymi w części Mogileńskiej są osady cechsztynu. Występują one w pełnym wykształceniu w czterech cyklotermach. Stwierdzona jego miąższość – 180 m jest na pewno wielokrotnie mniejsza od pierwotnej, przy czym zmniejszenie miąższości spowodowane zostało tworzeniem się struktur solnych. Cechsztyń reprezentowany jest przez wapienie, dolomity, ily, sole i anhydryty.

Dla osadów triasu brak jest pełnych danych. W okolicy Mogilna przewiercono cały trias, mający tu miąższość 1013 m.

Trias dolny wykształcony jest jako czerwone ily, piaskowce wiśniowe, margle, wapienie i dolomity.

Trias środkowy wykształcony jest w postaci wapieni, margli, iłowców, dolomitów, wapieni, margli, iłowców, dolomitów, wapieni z wkładkami anhydrytów i wapieni falistych.

Kajper to głównie utwory ilaste z wkładkami piaskowców oraz gipsy i anhydryty w stropie.

Utwory jurajskie stwierdzone zostały licznymi otworami głównie w okolicach Mogilna.

Jurę dolną rozpoczynają brunatnoczerwone iłowce z wkładkami zlepieńców i otoczaków skał wapiennych, nad którymi leżą różne odmiany piaskowców. W ich stropie występuje szarozielona seria eustariowa (ilasta).

Drogger to ilasto – piaszczyste osady z fauną. Jura górna ma dość jednolite wykształcenie litologiczne, są to głównie wapienie, często margliste lub piaszczyste, margle, niekiedy z wkładkami gipsów i anhydrytów. Podrzednie występują piaskowce glaukonitowe. W osadach malmy znajduje się liczna fauna. Miąższość osadów jurajskich jest znaczna- średnio około 1000 m, lecz nierównomierna, malejąca w miarę zbliżania się do Monokliny Przedsudeckiej i wzrastająca w kierunku Antyklinorium Środowoposkiego.

Na podstawie badań litologicznych, makrofaunistycznych i mikrofaunistycznych oraz w oparciu o badania geofizyczne stwierdzono, że kreda na tym terenie ma prawie kompletne wykształcenie.

Okres lądowy zapoczątkowany ustąpieniem morza górnójurajskiego trwa na tym terenie krótko. W dolnym neokomie – breasie od północnego – zachodu wkracza morze tworząc wydłużoną zatokę. Zalew neokomski dotarł aż na południe od Łodzi.

Kredę dolną reprezentuje seria iłowców i mułowców ciemnoszarych, prawie czarnych z wkładkami syderytów. Stropową część tworzą piaski i piaskowce drobno ziarniste i średnioziarniste, często glaukonitowe lub z wkładkami piaskowców z oolitami żelazistymi.

W kredzie górnej morze pogłębia się. Tworzą się osady wykształcone głównie facji marglistej z wkładkami z wapieni, opok i czertów.. Najwyższa kreda to gezy szare z wkładkami margli piaszczystych z ziarnami glaukonitu i igłami gąbek.

W trzeciorzędzie, w paleocenie i eocenie omawiany obszar jest lądem. Dopiero w oligocenie następuje transgresja morska. Osady oligoceńskie leżą niezgodnie na utworach kredowych. W spagu reprezentowane są przez piaski, rozsypliwie piaskowce z glaukonitem, ku górze przechodzące w utwory mulasto- ilaste. Po oligocenie morze wycofuje się i rozpoczyna się intensywna sedimentacja lądowa.

W miocenie osadzały się w wielkich śródlądowych zbiornikach głównie mułki i piaski kwarcowe, które w zachodniej części Struktury Mogilna zastąpione są lokalnie przez wkładki piaskowców kwarcowych. W stropie osadów miocenijskich w obrębie piaskowców i ilów występują pokłady węgla brunatnych, powstałe przez nagromadzenie się w rozległych jeziorzyskach dużych ilości materii roślinnej.

Pliocen reprezentowany jest przez pstry iły.

W czwartorzędzie – obszar gminy Wilczyn znalazł się w zasięgu trzech kolejnych zlodowaceń. W tym to okresie osady starsze zostały przykryte około 100 m warstwą utworów czwartorzędowych – związanych z działalnością lądolodów w tym trzech zlodowaceń.

W zasadzie na całej powierzchni gminy Wilczyn rozpościerają się gliny zwałowe i piaski akumulacji lodowcowej z głazami. Jedynie rynną polodowcową ciągnącą się od Wójcina na północy do Kazimierza Biskupiego na południu – wypełniają osady piaszczysto – żwirowe.

Holocen reprezentowany jest przez piaski rzeczne, torfy i mady. Wypełniają one liczne na terenie gminy Wilczyn obniżenia.

1.6 Warunki wodne

1.6.1 Wody powierzchniowe

Rozpatrywany obszar należy do zlewni Noteci. Rzeka Noteć jest typową rzeką niziną. Wody powierzchniowe są odprowadzane do niej przez sieć drobnych naturalnych cieków wodnych i rowów melioracyjnych.. Lokalne ciek odprowadzają swoje wody także do jezior Wójcińsko – Kownackiego, Suszewskiego, Budzisławskiego i Anstazewskiego oraz do jezior Wilczyńskiego i Skrzynka. Przy czym w granicach gminy znajduje się jedynie jezioro Wilczyńskie. o powierzchni 173,8 ha i maksymalnej głębokości 24,9 m oraz częściowo Suszewskie i Kownackie.

Na terenie gminy Wilczyn występują następujące wody powierzchniowe przepływające przez poniższe miejscowości :

Struga Kaliska przez Gogolinę, Kaliska, Kopydlówek,

Kanał Budzisławski przez Zygmuntowo,

Kanal Szyszyński przez Wtórek, Biele, Ościsłowo, Góry,

Urządzenia melioracji szczegółowych (drenarka i rowy melioracyjne) występują w następujących miejscowościach: Kownaty, Wilczyn, Kaliska, Gogolina, Wtórek, Wiśniewa, Zygmuntowo, Ościsłowo, Kopydlówek, Góry, Wtórek Parcele, Kopydłowo, Wilczogóra, Dębowiec, Maślaki. Na terenie gminy Wilczyn znajdują się również stare przedwojenne rowy nie będące w ewidencji Wielkopolskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Poznaniu Rejonowy Oddział w Koninie.

Jakość wód powierzchniowych.

W roku 2002, w ramach monitoringu regionalnego, objęto badaniem stan czystości wód jeziora Suszewskiego.

Jezioro Suszewskie zajmuje powierzchnię 81,7 ha. Jego pojemność wynosi 5.325,7 tys. m³ a średnia głębokość 6,5 m. Położone jest ono na pograniczu gmin Orchowo i Wilczyn, pomiędzy jeziorami Budzisławskim i Kownackim, w granicach Powidzkiego Parku Krajobrazowego. Ma kształt dość długiej, krętej rynny o kierunku SWNE. Klasa czystości - poza klasą, kategoria podatności na degradację - III. Zbiornik zasilają dwa dopływy płynące od Jeziora Orchowskiego, do którego odprowadzane są zanieczyszczenia punktowe z terenów wsi położonych w jego zlewni.

Wiosną 2002 roku przy wysokim stanie wód, istniało połączenie z jeziorem Kownackim, które latem, przy obniżeniu stanu wód przestało funkcjonować.

Jezioro nie jest wykorzystywane w celach rekreacyjnych i turystycznych. Podatne jest na degradację (III kategoria). Niekorzystnym parametrem dla zbiornika jest objętości jeziora do długości linii brzegowej, wskazujący na niewielką możliwość rozcieńczania zanieczyszczeń dopływających z zewnątrz. Innymi niekorzystnymi cechami są: niski stopień stratyfikacji wód, wysoki współczynnik Schindlera, przewaga pól uprawnych w zlewni bezpośredniej.

Badania prowadzone w 2002 roku określiły wody zbiornika jako pozaklasowe ze względu na wskaźniki fizyczno-chemiczne. Stan sanitarny wód odpowiadał III klasie czystości. Podczas badań letnich, na wszystkich stanowiskach stwierdzono, począwszy od głębokości 4 m, całkowity deficyt tlenowy oraz intensywny zapach siarkowodoru w warstwach przydennych.

System monitoringu regionalnego obejmuje jeziora o powierzchni powyżej 100 ha. lub mniejsze, mające szczególne znaczenie przyrodnicze, gospodarcze i rekreacyjne. Badania prowadzi się co roku, przede wszystkim na jeziorach położonych w zlewniach rzek objętych kontrolą w systemie monitoringu regionalnego wód płynących, z powtarzalnością średnio co pięć lat.

Niezależnie Delegatura WIOS w Koninie w ramach monitoringu regionalnego poddaje badaniom wszystkie jeziora powiatu konińskiego o powierzchni powyżej 50 ha. Charakterystykę ich, wg danych WIOS w Koninie przedstawiono w tabeli poniżej.

Zestawienie jezior powiatu konińskiego o powierzchni powyżej 50 ha

Jeziora	Powierzchnia, [ha]	Pojemność [tys. m ³]	Głębokość [m] średnia/maks.	Długość linii brzegowej [km]	Klasa czystości/ (rok)
Wąsowsko-Mikorzynskie	251,8	29.051,1	11,5/36,5	15,5	III (2003)
Wilczyńskie	173,8	12.615,4	7,3/23,2	13,2	II (2001)
Slesieńskie	152,3	11.550,0	7,6/24,5	11,5	III (2003)
Licheńskie	147,6	6.712,3	4,5/12,6	12,65	II (2002)
Budziławskie	140,8	15.240,8	10,8/35,2	8,6	III (2001)
Skulskie	124,3	8.035,3	17,5	7,65	III (2000)
Skulska Wieś	123,1	4.919,4	11,3	6,1	III (2000)
Kownackie	89,7	5.731,7	6,4/21,6	8,48	III (2003)
Lubstowskie	85,3	2.142,7	2,5/5,9	9,075	III (2001)
Makolno	82,4	2.636,8	3,2/6,7	4,375	III (1999)
Suszewskie	81,7	5.325,7	6,5/21,8	7,9	poza klasę (2002)
Głogowskie	57,8	2.600,3	4,5/8,2	4,7	III (1997)

¹¹ dane Delegatury WIOS w Koninie wg stanu na koniec 2003 r.

Delegatura WIOŚ w Koninie opracowała szczegółowe raporty nt. ww. jezior. Z wykonanych analiz wynika, że w stosunku do danych z lat 1995-1997, w 2003 r. nastąpiła poprawa jakości wód w dwóch jeziorach: Licheńskim (II kl) i Wilczyńskim (II kl), w pozostałych nie stwierdzono większych zmian.

Intensywna eksploatacja złóż węgla brunatnego na terenie sąsiedniej gminy Kleczew spowodowała zachwianie równowagi hydrogeologicznej. W sąsiedztwie odkrywek nastąpiło obniżenie poziomu wód gruntowych, a znaczący obszar gminy znalazł się w zasięgu leja depresyjnego kopalni. Stworzyło to konieczność zводociągowania większej części gminy. Ujęcia wód dla wodociągów lokalnych znajdują się w Wilczynie, Kopydłowie, Ościelowie i w Górach.

Wody powierzchniowe z rejonu gminy, poza najbliższym rejonem Wilczyna, nie noszą większych śladów zanieczyszczeń przemysłowych, czy gospodarczo – bytowych.

1.6.2 Wody podziemne

Głębokość zalegania pierwszego poziomu wód podziemnych zależy od budowy geologicznej i ukształtowania terenu. Charakterystyczną cechą przebiegu hydroizobat jest ich współzależność od rzeźby terenu. Zasada ta jest szczególnie widoczna w przebiegu hydroizobaty 1m, która obwodzi

dna rynien, dolin i innych obniżen wypełnionych gruntami organicznymi. Podobnie przebiega hydroizobata 2 m , podczas gdy hydroizobata 5 m jest juŹ bardziej błędzaca.

Piętro czwartorzędowe. W obrębie piętra czwartorzędowego woda gromadzi się w wodonośnym poziomie przypowierzchniowym – gruntowym i w poziomie wgłębnym. Pierwszy występuje głównie na obszarze pradoliny warszawsko-berlińskiej. Osady piaszczysto-Źwirowe o niewielkiej miąższości, 5,0–10,0 m złożone w pradolinie stanowią zbiornik wodonośny w granicach wyznaczonych przez krawędzie wysoczyzn. Zwierciadło wody ma charakter swobodny, zalega na głębokości 0,5–2,0 m poniżej terenu. Czynniki wpływającymi na jego zachowanie są głównie rzeka Warta i elementy klimatu: opady i temperatura. Zasilanie tego zbiornika pochodzi z infiltracji wód opadowych i infiltracji wód rzecznych w okresach stanów wysokich. Wody podziemne spływają generalnie w kierunku Warty, miejscami nawiązują do lokalnych baz drenaŹu.

Warstwa wodonośna, oprócz ścisłego związku z wodami powierzchniowymi, pozostaje w związku hydraulicznym z kredowym piętrzem wodonośnym.

Wodonośne piaski i Źwiry nie są izolowane od powierzchni terenu utworami nieprzepuszczalnymi, stąd problem dla wód poziomu gruntowego jest mała odporność na zanieczyszczenia antropogeniczne. W wodach tych stwierdza się wysokie zawartości amoniaku, lokalnie takŹe azotanów. Znacznie ponad normę dla wód pitnych przekroczona jest zawartość Źelaza i manganu.

Jakość wód podziemnych

Wody piętra czwartorzędowego są wodami słodkimi o suchej pozostałości 300-900 mg/dm³, średniotwarde i twarde: 3,9– 9,6 mval/dm³ . Chlorki mieszczą się w przedziale 4,5– 6,0 mgCl/dm³ . Związki azotowe występują zwykle w postaci amonowej. Źelazo występuje w zróżnicowanej wielkości.

Podwyższone zawartości amoniaku, Źelaza i chlorków związane jest najprawdopodobniej z lokalnymi zanieczyszczeniami. Wody pietra czwartorzędowego na terenie gminy są wodami niskiej jakości..

Wody pietra trzeciorzędowego są wodami słodkimi o suchej pozostałości 260-500 mg/dm³, średniotwarde 6,2–8,5 mval/dm³ . Na większości obszaru zawartość chlorków nie przekracza 8– 40,0 mgCl/dm³ . Źelazo występuje w zróżnicowanej wielkości. Wody pietra trzeciorzędowego na terenie gminy są wodami niskiej jakości – III klasa.

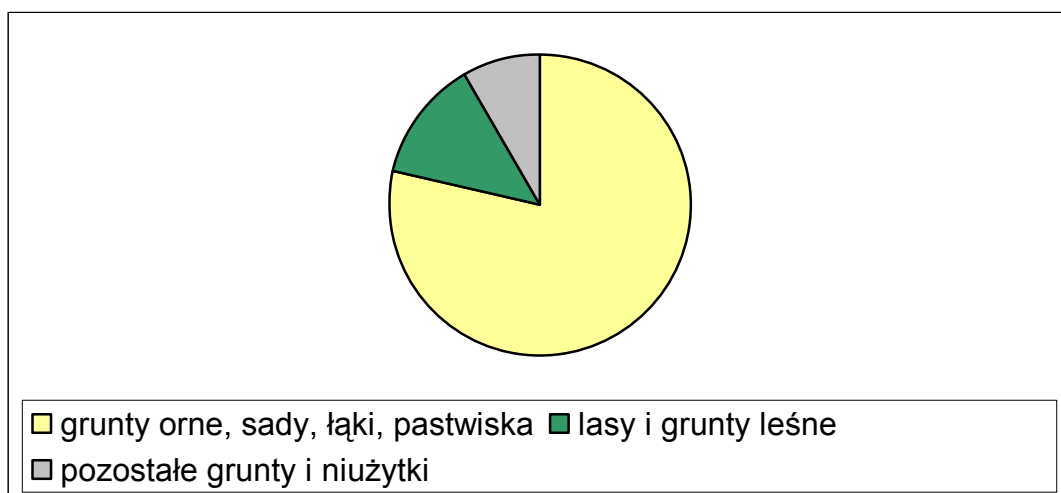
Wody pietra kredowego są wodami słodkimi o suchej pozostałości 184–686 mg/dm³, miękkie i bardzo twarde 2,7–12,0 mval/dm³ . Wody z poziomu miocęńskiego charakteryzują się na ogół niską zawartością siarczanów. Związki azotowe występują zwykle w postaci amonowej.

Żelazo występuje w zróżnicowanej wielkości. Wody pietra górnokredowego na terenie gminy są wodami Ib i II klasy jakości..

1.7 Gleby

Gleby gminy Wilczyn na przeważającym obszarze to gleby o charakterze kwaśnym. W centralnej części gminy występują duże kompleksy gleb klasy II – IVa, zaliczane do kompleksów pszennych oraz pszenno –żytnich. W sąsiedztwie rynien jeziornych oraz w rejonie Ościsłowa i pagórków kemowych dominują słabe, piaszczyste gleby kompleksów żytnio-ziemniaczanego i żytnio-łubinowego. Na obszarze wysoczyzny morenowej w sąsiedztwie dolin cieków i w obniżeniach pomiędzy pagórkami kemowymi w północnej części gminy występują gleby hydrogeniczne zaliczane do kompleksów zbożowo-pastewnych.

Użytkowanie ziemi w gminie przedstawia się następująco :

1.8 Klimat

Gmina Wilczyn jest położona w strefie klimatu umiarkowanego, na terenie tzw. Środkowej dzielnicy rolniczo-klimatycznej. Jest to obszar o typowo przejściowym charakterze. Wilgotny klimat atlantycki z łagodną na ogół zimą i chłodniejszym latem, ściera się tu z suchym klimatem kontynentalnym, charakteryzującym się mroźną zimą i upalnym, choć krótszym latem. Im dalej na wschód tym wpływ klimatu kontynentalnego staje się bardziej wyraźny. Przejawia się on m.in. zmianą długości pór roku. Zima trwa przeciętnie 70 –85 dni, a lato 85-100 dni.

Jest to obszar o najmniejszym w Polsce opadzie rocznym, kształtującym się na poziomie 500 – 550 mm. Średnia wieloletnia z lat 1951 – 1970 zmierzona w stacji meteorologicznej w Kole wynosi 536 mm. Największe opady występują z reguły w lipcu i sierpniu, najmniejsze – w styczniu i lutym oraz październiku. Średnia temperatura roczna wynosi ok. 8 °C (lipca – ok.18 °C, stycznia –

ok. -2 °C). Okres wegetacji roślin trwa od 180 do 211 dni, a liczba dni mroźnych w roku wynosi 30 – 50. Dominującym kierunkiem wiatrów jest sektor zachodni. Powodują one napływ mas powietrza morskiego wywołującego wysoki stopień zachmurzenia. Stosunkowo najmniejsze jest ono w maju i wrześniu, największe w grudniu.

Charakterystyczną cechą klimatu są znaczne odchylenia rocznych temperatur oraz ilości opadów od przeciętnych danych wieloletnich. Zjawisko to spowodowane jest zarówno położeniem gminy na granicy wpływów klimatów kontynentalnego i atlantyckiego, jak i brakiem naturalnych przeszkód dla przemieszczania się mas powietrznych.

Rozkład wiatrów

Numer sektora	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Częstość %	5,97	5,96	10,36	7,71	7,27	7,98	7,23	10,32	16,59	8,54	6,95	5,03
Śr.prędkość m/s	2,89	3,55	3,80	3,75	2,84	2,80	2,89	3,55	3,80	3,75	2,84	2,80

Opady atmosferyczne- średnie miesięczne, półroczne i roczne w (mm) z lat 1951 – 1997.

OKRES STACJA	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Rok	XI-IX	V-X
KAZIMIERZ BISKUPI	25	20	23	30	44	53	79	59	41	41	35	36	486	169	317
KONIN	31	28	29	39	50	58	85	67	46	43	42	42	560	211	349
SOMPOLNO	25	25	25	33	49	57	84	61	40	36	36	35	506	179	327
KOŁO	28	31	26	36	49	60	87	62	40	42	37	38	536	196	340

Średnie temperatury miesięczne.

T [°C]	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	rok
49-97	-2,5	-1,9	+1,4	+7,8	+12,3	+16,7	+18,0	+17,3	+13,5	+8,6	+3,6	-0,5	+7,0
94 Koło	+2,5	-2,3	+4,3	+9,1	+12,6	+16,1	+22,1	+18,7	+14,4	+6,9	-1,3	-2,2	+8,8

1.9 Lasy.

Większe kompleksy leśne występują w północno-zachodniej i zachodniej części gminy. Są to głównie lasy towarzyszące jeziorom, odznaczające się dużym zróżnicowaniem typów siedliskowych oraz urozmaiconym i często starym drzewostanem, co stwarza dodatkowo duże możliwości wykorzystania rekreacyjnego. Lasy te to przede wszystkim lasy sosnowe rosnące na rozmaitych siedliskach grądu ubogiego, bory mieszanego i rzadziej grądu bogatego. Teren gminy Wilczyn to obszar charakteryzujący się dużym zróżnicowaniem potencjalnej roślinności naturalnej, co bezpośrednio powiązane jest ze zróżnicowanymi warunkami siedliskowymi, wilgotnościowymi i klimatycznymi.

Znaleźć tutaj można wody otwarte, siedliska wilgotne, świeże oraz ciepłe a nawet suche, spotykane na nasłonecznionych skłonach lokalnych wzniesień. Wśród potencjalnych siedlisk najliczniej reprezentowane są: świetliste dąbrowy oraz acydofilnej dąbrowy trzcinnikowej. W znacznie mniejszej skali występują także inne siedliska: olsu porzeczkowego i torfowcowego, suboceanicznego boru świeżego, kontynentalnego boru mieszanego, łęgu olszowego i wiązowo – jesionowego oraz grądu środkowoeuropejskiego.

Dodatkowym atutem lasów w gminie Wilczyn jest sąsiedztwo jezior i atrakcyjnej rzeźby terenu.

Wyniki okazjonalnie przeprowadzonych badań monitoringowych wykazały, że pomimo niekorzystnych przekształceń (odlesienia, zabudowa obrzeży jezior) niektóre obszary na terenie gminy Wilczyn w dalszym ciągu stanowią ostoję dla rodzimych gatunków flory i fauny.

Na uwagę zasługują zachowane stare parki podworskie w Kopydlówku, Kaliskiej, Wiśniewie, Bieli, Wtórku i Wilczogórze.

1.10 Walory krajobrazowe i ich ochrona prawna

Głównym elementem przyrodniczo-krajobrazowym gminy jest jej północno - zachodni fragment, w obrębie którego utworzono Powidzko-Bieniszewski Obszar Krajobrazu Chronionego oraz Powidzki Park Krajobrazowy. Obszary te mają zabezpieczać poprawne funkcjonowanie krajowych powiązań ekologicznych oraz konserwować miejsca liczego występowania gatunków roślin i zwierząt chronionych oraz ginących lub zagrożonych wyginięciem, przede wszystkim charakterystycznych dla otwartych obszarów wodnych i błotnych. W skali regionalnej w/w formy ochrony przyrody mają być częścią składową sieci ekologicznej składającej się z jeszcze jednego parku krajobrazowego i 9 rezerwatów przyrody. Formy indywidualnej ochrony prawnej, użytki ekologiczne, mają przestrzennie łączyć poszczególne jednostki cenne przyrodniczo.

Na obszarze gminy Wilczyn nie występują użytki ekologiczne utworzone na mocy rozporządzeń Wojewody Konińskiego z 1997 i 1998 r.

Istnieje jednakże przynajmniej kilka obiektów kwalifikujących się do takiej ochrony, którą – zgodnie z przyjętymi regulacjami prawnymi – winny być objęte m.in. kępy drzew i krzewów oraz płaty nie użytkowanej roślinności.

1.10.1 Powidzki Park Krajobrazowy

Powidzki Park Krajobrazowy rozciąga się na długiej, rozgałęziającej się rynnie jeziornej, ciągnącej się od Strzelna do Słupcy. Największym jeziorem występującym na tym obszarze jest jezioro Powidzki. Teren Parku obejmuje 7 gmin: Kleczew, Orchowo, Ostrowite, Powidz, Słupca, Wilczyn i Witkowo.

Został on powołany rozporządzeniem nr 18 Wojewody konińskiego z dnia 16.12.1998 r. (Dz.Urz. Woj.Kon. Nr 52/98 poz. 305), które zostało zmienione rozporządzeniem nr 231/06 Wojewody wielkopolskiego z dnia 29.12.2006 r. (Dz.Urz.Woj.Wlkp. Nr 1/06 poz. 4). Powierzchnia Powidzkiego Parku Krajobrazowego wynosi 24 600 ha.

Obszar jako całość jest największym ogniwem ekologicznym systemu ochrony ze względu na największą w skali byłego woj. konińskiego koncentrację walorów przyrodniczych, krajobrazowych i rekreacyjnych. W ramach tego obszaru znajdują się resztki dawnej Puszczy Bieniszewskiej z wieloma rezerwatami przyrody. Ogromne bogactwo charakterystycznych form takich jak: rynny polodowcowe, wzgórza moreny czołowej, płaska i falista powierzchnia moreny dennej, liczne jeziora z największymi: Suszewskim, Wilczyńskim, Budzisławskim – w znacznej części linii brzegowej otoczone lasami to główne walory tego obszaru. Wiele uroku mają też małe jeziora położone w lesie, gdzie bujnie rozwija się roślinność szuwarowo – wodna.

1.10.2 Powidzko-Bieniszewski Obszar Krajobrazu Chronionego

Powidzko-Bieniszewski Obszar Krajobrazu Chronionego został utworzony na podstawie uchwały nr 53 WRN w Koninie z dnia 29.01. 1986 r. (Dz.Urz.Woj.Kon. Nr 1/86 poz. 2).

Nie jest to obszar wyłączony z użytkowania gospodarczego, ale obszar, na którym formy gospodarowania są dostosowane do określonego rygoru ochrony. I tak:

- na obszarze chronionego krajobrazu obowiązuje nadrzędna zasada utrzymania właściwych proporcji terenów zurbanizowanych, związanych z uprzemysłowionymi formami gospodarki i intensywnym rolnictwem oraz terenów leśnych, wód otwartych, łąk i pastwisk,
- obszar ten nie może być terenem lokalizacji szkodliwych inwestycji przemysłowych, obszernych składowisk przemysłowych i komunalnych, które powodują zniszczenie i degradację środowiska,

- na obszarze tym mogą być lokalizowane obiekty o charakterze turystyczno – wypoczynkowym, w sposób nie kolidujący z zasadniczą funkcją ekologiczną obszaru. Szczególnej uwagi wymaga przy tym rozwiązaniu problem gospodarki ściekowej.

1.10.3 Pomniki przyrody

Ochroną objęte są pomniki przyrody:

1. w Leśnictwie Wilczyn (N-ctwo Konin)
- dąb bezszypułkowy, nr rejestru woj. 1281/01
2. w Leśnictwie Wilczyn (N-ctwo Konin)
- grab zwyczajny, nr rejestru woj. 1282/01
3. w Kopydłowie
- jesion wyniosły rosnący w paku w Kopydłowie, nr rejestru 45 – został wycięty.

1.10.4 Projektowany rezerwat przyrody

Projektowany rezerwat przyrody „Grodzisko Świętne” jest to obszar porośnięty chronioną roślinnością kserotermiczną.

1.10.5 Natura 2000

Wysokie ogólnoprzyrodnicze walory terenu Powidzkiego Parku Krajobrazowego spowodowały zakwalifikowanie przez Wojewódzki Zespół realizacyjny, działający przy Wojewódzkim Konserwatorze Przyrody w Poznaniu, znacznej południowej części Pojezierza Gnieźnieńskiego do systemu przyrodniczego w ramy obszaru „ Natura 2000”.

System ten zawiera dwie dyrektywy ochronne

1. 79/409/EWG o ochronie dziko żyjących ptaków, zwanej Dyrektywa Ptasia uchwalonej 02.04.1979 r. w ramach której utworzone są obszary specjalnej ochrony (OSO). Na terenie gminy nie wyznaczono obszarów OSO na podstawie tej dyrektywy.
2. 92/43/EWG o ochronie naturalnych siedlisk oraz dziko żyjącej flory i fauny, zwanej Dyrektywą Siedliskową (habitatowi) uchwalonej 21.05. 1992 r. , w ramach której utworzono specjalne obszary ochrony (SOO).

Na podstawie tej dyrektywy część Powidzkiego Parku Krajobrazowego położona w obrębie gminy Wilczyn została zakwalifikowana do ochrony jako SOO. Kod obszaru PLH300026 Pojezierze Gnieźnieńskie.

1.10.6 Powiązania przyrodnicze

Jeziora Wilczyńskie wraz z całym Powidzkim Parkiem Krajobrazowym, są częścią Obszaru Powidzko-Goplańskiego (12 M) – pełniącego funkcje biocentrum i strefy buforowej oraz obszaru węzłowego o znaczeniu międzynarodowym w ramach sieci ECONET – Polska, który wraz z Doliną Środkowej Warty (19 M) stanowi jeden z najistotniejszych jej elementów w niżowej części kraju. Obszar ten zapewnia przestrzenną i ekologiczną łączność pomiędzy zlewniami dwóch największych rzek polski – Wisły i Odry. Gwarantuje to zachowanie spójnej przestrzennie struktury obszarów najmniej przekształconych pod względem przyrodniczym zarówno na poziomie regionalnym jak i międzynarodowym.

W skali lokalnej przez teren gminy Wilczyn przebiega korytarz ekologiczny łączący poprzez system lokalnych cieków, rowów i jezior, cały ten obszar z doliną Warty.

1.11. Złoża naturalne

Na terenie gminy występują następujące surowce:

1. **Węgiel brunatny** występuje w postaci złóż „Józwin II” i „Ościsłowo”, które zalegają w południowej i zachodniej części gminy. Złoże „Józwin II” jest obecnie eksploatowane jako kontynuacja odkrywek na terenie gminy Kleczew. Złoże „Ościsłowo” jest złożem perspektywicznym, przewidywanym do eksploatacji.

1.12 Charakterystyka środowiska kulturowego

Zarys historii gminy

Wilczyn to duża wieś leżąca ok. 12 km na północ od Kleczewa przy drodze do Strzelna. Pierwsza wzmianka o istnieniu wsi pochodzi z 1247 r. Przed 1458 r. uzyskała prawa miejskie. Być może potem miasteczko podupadło gdyż w pierwszej połowie XVI w. Wilczyn ponownie uzyskał przywilej lokacyjny. Nadal było to jednak miasto niewielkie, w latach 1580 i 1618 pracowało w ni jedynie 4 rzemieślników. 21 marca 1769 r. rozegrała się w rejonie Wilczyna krwawa bitwa pomiędzy oddziałem konfederatów barskich a wojskami carskimi. W bitwie zginęło 200 Polaków, a drugie tyle zostało wymordowanych już po wzięciu ich do niewoli.

W 1800 r. miasto liczyło 233 mieszkańców, trudniących się głównie rolnictwem. W 1870 r. władze rosyjskie pozbawiły Wilczyn praw miejskich. Obecnie jest dużą wsią, która wraz z Wilczą Górą tworzy jeden organizm wiejski. We wsi znajdują się zabytki architektury sakralnej takie jak murowany kościół gotycki, który został wzniesiony w 1566r. Później wielokrotnie był on

restaurowany, a w końcu XIX w. przedłużono go, rozbudowując nawę w kierunku zachodnim. Jest budynkiem jednonawowym, z niższym i węższym prezbiterium, zamkniętym wielobocznie. Szczyt zachodni jest rozczłonkowany otynkowanymi blendami, nad wschodnim wznosi się wieżyczka na sygnaturkę. Wnętrze nawy przykrywa strop, w prezbiterium zachowało się sklepienie siatkowe. Późnorennesansowy ołtarz główny, z rzeźbami świętych Piotra i Pawła, pochodzi z pierwszej połowy XVII w. Najciekawszym zabytkiem jest gotycka rzeźba Madonny z Dzieciątkiem, reprezentująca szkołę czesko-śląską, wykonana w latach 1420-1430. Marmurowe epitafium Mikołaja Różyckiego, z herbem Ogończyk i portretem zmarłego malowanym na blasze, zostało ustawione w 1659 r. Kościół drewniany, konstrukcji zrębowej, powstał w 1781 r. Posiada dwu przęsłową nawę z węższym i niższym prezbiterium zamkniętym wielobocznie. Nad wschodnim szczytem nawy góruje wieżyczka na sygnaturkę. Wnętrze przykrywa strop. Trzy ołtarze późnobarokowe posiadają skromną deklarację rokokową, a umieszczone w nich obrazy pochodzą z ok. 1900 r.

Na półwyspie wrzynającym się w jezioro od strony południowej, ok. 4 km od Wilczyna niedaleko wsi Mrówki, znajduje się dobrze zachowane grodzisko stożkowate otoczone fosą. Średnica ściętego stożka wynosi u dołu 35 m, u góry – 27 m, a jego wysokość dochodzi do 12 m. Miejscowa ludność nazywa go Kopcem Napoleońskim. Znaleźiska archeologiczne pozwalają datować gród na okres późnego średniowiecza (XIII-XIVw.). Na podstawie przeprowadzonych tu badań zrekonstruowano m.in. palisadę, pięcioboczną wieżę strażniczą oraz półziemiankę, którą ze względów ekspozycyjnych nieco podwyższono. Ze szczytu wieży strażniczej roztacza się daleki widok na okolicę.

1.12.1 Obiekty zabytkowe wpisane do rejestru zabytków, obiekty objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie dóbr kultury, zabytki archeologiczne:

BIELA

1. ZESPÓŁ DWORSKO-FOLWARCZNY, wł. ANR

- a. dwór, mur., k. XIX,
Rej. Zab.: A-328/70 z dn. 21 maja 1984 r..
- b. park krajobrazowy, 1 poł. XIX.
Rej. Zab.: A-278/21 z dn. 30.04 1984 r.
- c. stajnia, mur., k. XIX,
- d. obora, mur., k. XIX.

DĘBÓWIEC

2. DOM NR 6, wł. Władysława Hejna, mur., 1925.

3. DOM NR 9, wł. Sławomir Kamiński, glin. – mur., 1919,

GOGOLINA

4. DOM NR 7, wł. Jerzy Orzechowski, mur., 1 ćw..XX.

GOGOLINA PARCELE

5. DOM NR 5, wł. Jerzego Nawrocki, glina., ok. 1920.

6. STODOŁA w zagrodzie nr 4, wł. Sylwester Orzechowski, mur., 1936

GÓRY

7. ZESPÓŁ DWORSKI, wł. UG
a. dwór, mur., 2 poł. XIX,
b. pozostałości parku, 2 poł. XIX.

8. MŁYN FOLWARCZNY, wł. GS, mur., XIX/XX..

9. ZAGRODA, Nr 12, wł. Leszek Krzemiński
a. dom, glin. – mur., 1937,
b. obora, mur., 1 poł. XX,
c. stodoła, mur., 1 poł. XX.

10. DOM NR 18, wł. Tadeusz Prus, mur., 1925,

11. DOM NR 23, wł. Zygmunt Majewski, mur., 1870,

KALISKA

12. ZESPÓŁ DWORSKI, wł. UG,
a. dwór, mur., k. XIX, przebudz. l. 30. XX
b. park krajobrazowy, k. XIX.

KALISKA KOLONIA

13. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, XVIII/XIX, nieczynny.

KOPYDŁOWO

14. ZESPÓŁ DWORSKI, wł. Ewa Michalska, zam. Wilczyn, Zbigniew Piotrowski, zam. Konin,.

- a. dwór, mur., 2 poł. XIX,
Rej. Zab. Nr A – 279/21 z dn. 30.04.1984
b. park krajobrazowy, 2 poł. XIX.
Rej. Zab. Nr A – 279/21 z dn. 30.04.1984

KOPYDŁÓWEK

15. ZESPÓŁ PAŁACOWO-FOLWARCZNY, wł Teresa, Błażej, Maciej Muzykiewicz i Stanisław Lenartowicz.
a. pałac, mur., ok. 1870,
Rej. Zab. Nr A – 280/22 z dn. 30.04.1984
b. budynek gospodarczy ogrodnika, mur., k. XIX,
c. park krajobrazowy, XVIII/ XIX.
Rej. Zab. Nr A – 280/22 z dn. 30.04.1984
folwark:
d. stajnia, ob. magazyn., mur., k. XIX,
e. obora I, mur., k. XIX,
f. obora II mur., k. XIX,
g. kuźnia, ob. warsztat., mur., pocz. XX,
h. stelmacharnia, ob. warsztat, mur., pocz. XX,
i. magazyn chmielu, ob. zbożowy, mur., pocz. XX,
j. brama z ogrodzeniem, mur., k. XIX.

KOWNATY

16. ZESPÓŁ DWORSKO - FOLWARCZNY, wł ANR.,..
a. dwór, mur., poł XIX,
Rej. Zab. Nr A – 281/23 z dn. 30.04.1984
folwark:
b. obora I, mur., k. XIX, przebud.,
c. obora II mur., k. XIX, przebud.,
17. GRÓDEK STOŻKOWATY (Mrówki) ST. I obszar AZP 45/51-39
Rej. Zab. Nr A – 2/92 z dn. 06.07.1992

MAŚLAKI

18. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, XVIII, nieczynny.
19. PASTORÓWKA, ob. dom nr 5 mur., 1924,
20. DOM NR 12, wł. Kazimierz Walusiak, mur., 1935,
21. OBORA w zagrodzie nr 15, wł. Jana Bielecki., mur., 1926, przebudz.,

NOWY ŚWIAT

22. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, 2 poł XIX.
23. DOM NR 5, wł. Helena Starosta, mur., 1922,

SUCHARY

24. ZAGRODA, Nr 4, wł. Władysław Grzechowski
a. dom, mur., 1936,
b. obora, mur., 1920,

ŚWIĘTNE

25. GRODZISKO, KL., GRÓDEK STOŻKOWATY PŚ. st 1 obszar AZP 47/51-39
Rej. Zab. Nr A – 216/1489 z dn. 03.10.1973

WILCZYN

26. UKŁAD URBANISTYCZNY, XIV-XIX,
27. ZESPÓŁ KOŚCIOŁA PAR. P.W. ŚW. URSZULI:
a. kościół, mur., 1566., rozbudż. k. XIX,
Rej. Zab.: A-140/735 z dn. 13.09. 1969 r.
b. dzwonnica, mur., k. XIX,
c. ogrodzenie, mur., k. XIX
d. plebania, mur., ok. XIX,
e. obora, ob. budynek gospodarczy., mur., 2 poł. XIX..
28. KOŚCIÓŁ FIL P.W. ŚW. TEKLI drew., 1781
Rej. Zab.: A-141/736 z dn. 13.09. 1969 r.
29. ZESPÓŁ CMENTARZ RZYMSKOKATOLICKIEGO
a. cmentarz, ok. 1870, (wpisane do rej. zab. 4 kwatery),
Rej. Zab.: A-482/223 z dn. 9.11.1992r.
b. brama z ogrodzeniem, mur., 2 poł. XIX.
30. CMENTARZ EWANGELICKO-AUGSBURSKI, XVIII/ XIX,
31. CMENTARZ ŻYDOWSKI, ul. Karolkowa, nieczynny
32. SZKOŁA, ul. Wilczogóra, mur. 1930,
33. POZOSTAŁOŚCI ZESPÓŁU PAŁACOWEGO:
a. pałac, ob. Ośrodek Pomocy Osobom Niepełnosprawnym wł, UG., mur., 1 poł XIX,
b. spichlerz, wł GS., mur., ok. poł XIX
34. GORZELNIA, wł. ANR., mur., 2 poł. XIX
35. WIATRAK KOŻŁAK, wł. Czesław Surma , drewn., 1781., mur., 1926,
36. MŁYN, ul. Konińska 12 wł., Marek Olejniczak., mur., 1926,
ul. Karolkowa
37. DOM NR 3, wł. Jan Rachóla, mur., 1912,
38. DOM NR 8, wł. Kazimierz Ćwikliński, mur., 1930,
39. DOM NR 9, wł. Maria Bidzińska, mur., 1936
40. DOM NR 11, wł. Maria Kantorska, mur., ok. 1930,
41. DOM NR 19, wł. Władysław Jakubowski, glin., XVIII/XIX

ul. Konińska

- 42. DOM NR 1, wł. Marek Hanc, mur., 1920, przebud,
- 43. DOM NR 2, wł. A. Rogowski, D. Filipski, mur., ok. 1930,
- 44. DOM NR 5, wł. Roman Jaskólski, mur., 1932, remont. l. 80 XX
- 45. DOM NR 9, wł. Grzegorz Skowroński, mur., ok. 1850, przebudowa. l. 80 XX
- 46. DOM NR 12, wł. UG., glin., ok. 1850,
- 47. DOM NR 13, wł. GS, mur., l. 20 XX
- 48. DOM NR 16, wł. Marek Jąkański., mur., pocz. XX, przebud.,

ul. Rynek

- 49. DOM NR 4, wł. Zygmunt Musiałkiewicz, mur., 1 poł.XX,
- 50. DOM NR 6, wł. Zygmunt Nawrocki, glin.- mur., ok. 1850,
- 51. DOM NR 9, wł. Regina Wojciechowska, mur., 1900,
- 52. DOM NR 12, wł. Teresa Balon, mur., ok. 1900
- 53. DOM NR 13, wł. Roman Gańczak., mur., ok. 1900,
- 54. DOM NR 16, wł. Wiesława Wojtecka, mur., ok.1900,
- 55. DOM NR 18, wł. Czesław Musiałkiewicz mur., ok.1920
- 56. DOM NR 19, wł. Barbara Nowicka., mur., 1 poł.XX,
- 57. DOM NR 22, wł. Jadwiga Rapalska., mur., ok. 1925.

ul. Strzelińska

- 58. DOM NR 1, wł. Marek Stranc, glin-mur., 1933,
- 59. DOM NR 2, wł. Władysław Cieślewicz, mur., ok. 1935,
- 60. DOM NR 3, wł. Czesław Zawrocki, glin.- mur., 1926,
- 61. DOM NR 4, wł. Edward Drzazgowski glin-mur., ok. 1900
- 62. DOM NR 6, wł. Jadwiga Furmankiewicz, mur., ok. 1939,
- 63. DOM NR 11, wł. Lech Kłaniecki mur., ok. 1935,
- 64. DOM NR 15, wł. Krystyna Wieczorek mur., 1930,
- 65. DOM NR 17, wł. Józef Wiechecki mur., 1928,
- 66. DOM NR 20, wł. J. Płachciński mur., 1902,
- 67. DOM NR 22, wł. Marian Płociński mur., 1932,
- 68. DOM NR 26, wł. Włodzimierz Hejman, mur. pocz., XX,
- 69. DOM NR 34, wł. Stanisław Balcerzak., mur., 1938.,

ul. Wiczogóra

- 70. ZAGRODA, Nr 28, wł. Z. Ciesielczyk, M. Kamińska, W. Krzyżanowski, H. Mikityn,
 - a. dom , mur., 19775,
 - b. obora, mur., 1937,
- 71. DOM NR 6, wł. Spółdzielnia Mleczarska, mur., 1928,
- 72. DOM NR 19, wł. Zdzisław Filipski, mur., 1900,
- 73. DOM NR 22, wł. Danuta Robak, mur., 1900,
- 74. DOM NR 23, wł. Krystyna Polanowska, mur., 1910,
- 75. DOM NR 24, wł. UG, glina- mur., 1850,
- 76. DOM NR 26, wł. UG, glina- mur., 1850,
- 77. DOM NR 27, wł. Joanna i Roman Manuszak, mur., 1932,
- 78. DOM NR 30, wł. Leszek Wiśniewski, mur., 1937,
- 80. DOM NR 32, wł. Franciszka Tupiak, mur., 1920.

WIŚNIEWA

- 81. ZESPÓŁ FOLWARCZNY, wł. ANR.,
 - a. stodoła, mur., k. XIX,
 - b. spichlerz mur., k. XIX,
 - c. gorzelnia mur., k. XIX,
- 82. DOM Z CZĘŚCIĄ GOSPODARCZĄ , wł. UG, mur., k. XIX,
- 83. OBORA w zagrodzie nr 18 wł. Mirosława Rosińska, mur., 1932, przebud.

WTÓREK

- 84. PARK KRAJOBRAZOWY, wł. UG, 1 poł. XIX,
Rej. Zab. Nr A – 347/89 z dn. 21.05.1984

1.12.2 Archeologia

Strefa ochrony zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych.

Obszar gminy Wilczyn został rozpoznany archeologicznie. Najstarsze ślady osadnictwa pochodzą z epoki kamienia. Znaczące jest zwłaszcza nasilenie na tym obszarze osadnictwa kultury pucharów lejkowatych (w trakcie badań powierzchniowych odkryto zarówno osady, jak i cmentarzyska megalityczne tej kultury). Intensywne osadnictwo ma również miejsce w epoce brązu i wczesnej epoce żelaza, przede wszystkim w czasach kultury łużyckiej. W następnym okresie widoczny jest wyraźny regres osadnictwa. Tendencja ta trwa przez cały okres średniowiecza i dopiero w czasach

nowożytnych następuje szeroki rozwój osadnictwa. Na jej terenie znajdują się zewidencjonowane stanowiska archeologiczne, które grupują się w kilku partiach omawianego obszaru – w zachodniej części gminy między Jeziorem Wilczyńskim a Wilczogórą i Wilczynem, na południu sięgając aż po granice gminy, a na północy w okolicy Kownat. Bardzo bogata w stanowiska archeologiczne jest również część gminy na wschód od drogi łączącej Kownaty – Kopydlówek – Kaliska oraz w okolicach Ościsłowa.

Zasięg stanowisk archeologicznych wyznaczony w części graficznej studium, na podstawie badań powierzchniowych nie musi odpowiadać dokładnie zasięgowi występowania pozostałości osadnictwa pradziejowego pod ziemią. Dlatego należy traktować go zawsze orientacyjnie, może bowiem okazać się, że obiekty archeologiczne zalegają także w sąsiedztwie wyznaczonego na podstawie obserwacji powierzchniowej, zasięgu stanowiska.

Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, na obszarze występowania stanowisk archeologicznych oraz w strefie ich ochrony, podczas inwestycji związanych z robotami ziemnymi, wymagane jest prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badanie archeologiczne przez odpowiednie służby ochrony konserwatorskiej.

Stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków.

Na terenie gminy znajdują się dwa stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków. Są to grodzisko stożkowe w Kowanatach – Mrówkach nr rejestru 1489/A z dnia 04.10.1973 r. oraz grodzisko stożkowe w miejscowości Świętne nr rejestru 216/1489 z dnia 03.10.1973 r. Objęte są one ścisłą ochroną konserwatorską zgodnie z art. 7. ust. 1 Ustawy o ochronie i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r. (Dz.U.Nr 162, poz. 1568).

W związku z powyższym zakazuje się prowadzenia wszelkich robót budowlanych czy przemysłowych na terenie w/w stanowiska.

1.12.4 Wytyczne konserwatorskie

Zespoły dworskie wpisane do rejestru zabytków lub podlegające ochronie konserwatorskiej, układ urbanistyczny Wilczyna oraz obiekty wpisane do rejestru zabytków.

Z uwagi na położenie zabytków w strefie ochrony konserwatorskiej i w strefie występowania nawarstwień kulturowych dla ochrony archeologicznej dziedzictwa kulturowego, podczas inwestycji związanych z robotami ziemnymi, wymagane jest prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badania archeologiczne przez odpowiednie służby konserwatorskie.

Zadania inwestycyjne związane z szerokopłaszczyznowymi pracami ziemnymi (m.in. drogi, hale przemysłowe, kopalnie, odkrywki, eksploatacja złóż).

1.13. Sytuacja społeczna gminy

1.13.1 Demografia

Największe skupiska ludności to wsie: Wilczyn, Wilczogóra, Kopydłowo, Wiśniewa

1. Stabilizacja liczby mieszkańców

liczba mieszkańców gminy - 5 844 osób - 1980 rok
 liczba mieszkańców gminy - 6 221 osób - 1985 rok
 liczba mieszkańców gminy - 6 515 osób - 1992 rok
 liczba mieszkańców gminy - 6 398 osób - 2002 rok
 liczba mieszkańców gminy - 6 515 osób - 2006 rok

Rozmieszczenie ludności w poszczególnych sołectwach

Lp.	Sołectwo	Liczba mieszkańców rok 1992 r.	Liczba mieszkańców rok 2006 r.
1.	Biela	204	207
2.	Dębowiec	315	323
3.	Gogolina	194	143
4.	Góry	358	354
5.	Głębocek	75	114
6.	Kaliska	365	336
7.	Kopydłowo	543	592
8.	Kownaty	358	361
9.	Maślaki	166	171
10.	Ościsłowo	312	285
11.	Świętne	66	65
12.	Wilczyn	1.267	1.300
13.	Wilczogóra	1.240	1.284
14.	Wiśniewa	538	526
15.	Wturek	378	318
16.	Zygmuntowo	136	136
	Razem	6.515	6.515

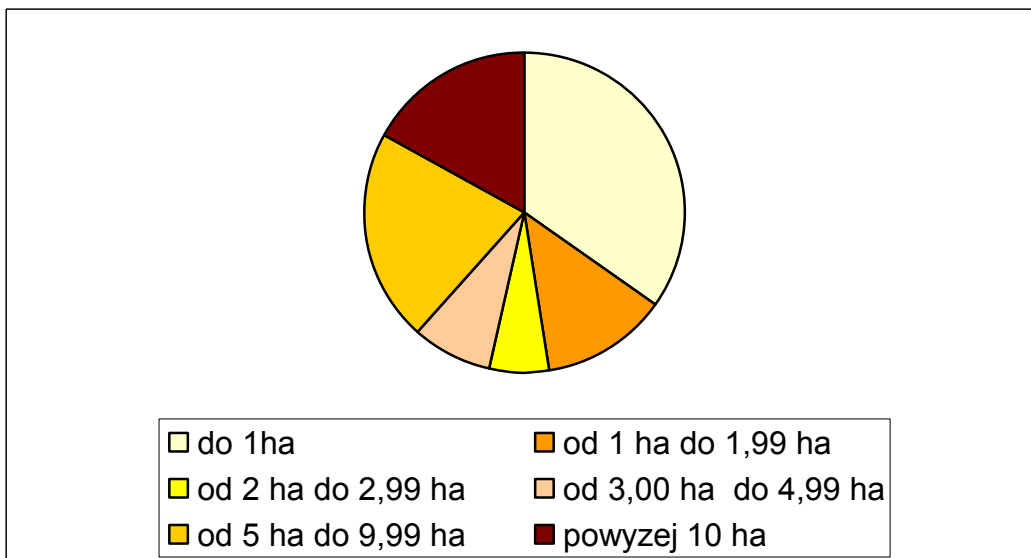
1.13.2 Zatrudnienie

W roku 2002 pracowało ogółem 239 mieszkańców gminy, w tym :

- w sektorze rolniczym
- w przemyśle
- w usługach rynkowych
- w usługach nierynkowych
- 23 osoby,
- 17 osób,
- 45 osób,
- 154 osoby

Liczba bezrobotnych wynosi 775 osób.

Liczba gospodarstw rolnych według grup obszarowych powierzchni użytków rolnych w 2002 roku

1.13.3 Jakość życia mieszkańców

Gmina Wilczyn jest dobrze skomunikowana przez sieć dróg powiatowych i gminnych. Brak jest natomiast na terenie gminy linii kolejowych, a najbliższa stacja kolejowa znajduje się w Koninie. Gmina położona jest w rejonie rolniczym i podstawową grupą w układzie przestrzennym i społecznym stanowią indywidualne gospodarstwa rolne. Głównym źródłem utrzymania mieszkańców gminy jest zatrudnienie w usługach nierynkowych, przemyśle oraz w rolnictwie. Widać wyraźnie zachodzące przemiany w rolnictwie, zwłaszcza w wielkości gospodarstw rolnych, których średnia wielkość waha się obecnie pomiędzy 5 a 10 ha. Wzrasta liczba osób pracujących na własny rachunek. 100 % mieszkań wyposażonych jest w bieżącą wodę, 70 % mieszkań wyposażonych jest w łazienkę a 60 % mieszkań ma centralne ogrzewanie. W gminie wzrosło ostatnio bezrobocie i w roku 2002 bez pracy pozostawało 775 osób (stanowi to 19,36 % ludności w wieku produkcyjnym).

Możliwości przeciwdziałania bezrobociu poprzez tworzenie nowych miejsc pracy poza rolnictwem są w gminie ograniczone. Położenie geograficzne gminy utrudnia pozyskanie inwestorów gwarantujących trwałe zatrudnienie.

Duże możliwości stwarza inwestowanie w rozwój turystyki oraz eksploatacja węgla brunatnego ze złóż „JÓŻWIN” oraz „OŚCISŁOWO”.

Główne wsie rozwojowe to Wilczyn, Wilczogóra, Królików, Grodziec.

RODZINY WEDŁUG TYPU

Wyszczególnienie	ogółem	małżeństwa		partnerzy		Matki z dziećmi	Ojcowie z dziećmi
		z dziećmi	bez dzieci	z dziećmi	bez dzieci		
Wilczyn	1745	364	1087	5	14	245	30

AKTYWNOŚĆ EKONOMICZNA LUDNOŚCI W WIEKU 15 LAT I WIĘCEJ

Wyszczególnienie	Ludność ogółem	Aktywni zawodowo			Bierni zawodowo	Nieustalony status na rynku pracy	Współczynnik aktywności zawodowej	Wskaźnik zatrudnienia	Stopa bezrobocia
		razem	Pracujący	Bezrobotni			W %		
Wilczyn	4 953	2 688	2 079	609	2 250	15	54,4	42,1	22,7

PRACUJĄCY WEDŁUG STATUSU ZATRUDNIENIA

Wyszczególnienie	ogółem	Pracownicy najemni	pracodawcy	Pracujący na własny rachunek	Pomagający członkowie rodzin	O nieustalonym statusie zatrudnienia
Wilczyn	2 079	1 162	41	607	266	1

RYNEK PRACY

Wyszczególnienie	pracujący						Bezrobotni zarejestrowani	
	ogółem	W tym kobiety	Z liczby ogółem w sektorze					
			rolniczym	Przemysłowym	usług			
					Rynkowych	Nierynkowych	ogółem	W tym kobiety
Wilczyn	239	170	23	17	45	154	775	406

BEZROBOTNI ZAREJESTROWANI WEDŁUG WIEKU I POZIOMU WYKSZTAŁCENIA

Wyszczególnienie	ogółem	W wieku					Z wykształceniem				
		24 lata i mniej	25-34	35-44	45-54	55 lat i więcej	wyższym	średnim zawodowym	średnim ogólnokształcącym	zasadniczym zawodowym	Gimnazjalnym i niższym
Wilczyn	775	322	230	128	92	3	8	120	35	318	294

GOSPODARSTWA DOMOWE

Stan w dniu 20.05.2002

Wyszczególnienie	Gospodarstwa domowe					Ludność w gospodarstwach domowych	
	ogółem	z pracującymi	Bez pracujących	Z użytkownikiem gospodarstwa rolnego	Bez użytkownika gospodarstwa rolnego	Z użytkownikiem gospodarstwa rolnego	Bez użytkownika gospodarstwa rolnego
Wilczyn	1835	1260	575	927	908	2846	3540

GOSPODARSTWA DOMOWE WEDŁUG LICZBY OSÓB

Wyszczególnienie	ogółem	O liczbie osób					Przeciętna liczba osób w gospodarstwie domowym
		1	2	3	4	5 i więcej	
Wilczyn	1835	245	370	341	408	471	3,48

MIESZKANIA

Wyszczególnienie	Zasoby mieszkaniowe zamieszkane						Oddane do użytku		
	Mieszkania	izby	Powierzchnia użytkowa mieszkań w m ²	przeciętna			Mieszkania	izby	Powierzchnia użytkowa mieszkań w m ²
				Liczba izb w mieszkaniu	Liczba osób na 1 mieszkanie	Powierzchnia użytkowa w m ² na 1 osobę			
Wilczyn	1668	6743	136302	4,04	3,86	21,1	4	23	460

MIESZKANIA ZAMIESZKANE STAŁE WEDŁUG WYPOSAŻENIA W INSTALACJE ORAZ LUDNOŚĆ W TYCH MIESZKANIACH

Wyszczególnienie	mieszkania					Ludność w mieszkaniach				
	W % ogółu mieszkań wyposażonych w									
	Wodociąg	ustęp	łazienkę	Gaz z sieci	Centralne ogrzewanie	Wodociąg	ustęp	łazienkę	Gaz z sieci	Centralne ogrzewanie
Wilczyn	100	78.8	78.6	-	67,7	100	82.3	82.9	-	72.5

SZKOLNICTWO I WYCHOWANIE

Wyszczególnienie	Uczniowie w szkolnictwie					Absolwenci w szkolnictwie					Dzieci w placówkach wychowania przedшкольного
	Podstawowym	Gimnazjalnym	średnim		Policealnym i poma-turalnym	Podstawowym	Gimnazjalnym	średnim		Policealnym i poma-turalnym	
			Ogólno kształcącym	Technicznym i zawodowym				Ogólno kształcącym	Technicznym i zawodowym		
Wilczyn	555	318	-	144	-	111	92	-	32	-	124

BIBLOTEKI PUBLICZNE

Wyszczególnienie	Biblioteki i filie	Księgozbiór w tys. woluminów	Woluminy Na 1000 ludności	czytelnicy	wypożyczenia	
	Stan w dniu 31.12				Ogółem w tys.	Na 1 czytelnika
Wilczyn	1	26,6	4 158,6	876	14,1	16,1

Gospodarka rolna

UŻYTKOWANIE GRUNTÓW

Wyszczególnienie	Powierzchnia ogólna	użytki rolne						lasy	Pozostałe grunty
		ogółem	Grunty orne		sady	łąki	Pastwiska		
			razem	w tym odłogi i ugory					
		w ha							
Wilczyn	6975	6329	5951	102	48	248	81	69	577

LICZBA GOSPODARSTW ROLNYCH WEDŁUG GRUP OBSZAROWYCH POWIERZCHNI UŻYTKÓW ROLNYCH

Wyszczególnienie	ogółem	Grupy obszarowe użytków rolnych						
		Do 1 ha	Powyżej 1,0 ha					
			razem	1,01-1,99	2,0-2,99	3,0-4,99	5,0-9,99	10 i więcej
Wilczyn	962	335	627	121	60	77	206	163

POWIERZCHNIA ZASIEWÓW

Wyszczególnienie	ogółem	W tym								
		Zboża podstawowe						ziemniaki	buraki	rzepak I rzepik
		razem	pszenica	żyto	jęczmień	owies	pszen- żyto			
	w ha									
Wilczyn	5849	3765	1022	1238	816	145	545	216	317	239

GOSPODARSTWA ROLNE WEDŁUG RODZAJU PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI GOSPODARCZEJ

Wyszczególnienie	ogółem	Gospodarstwa prowadzące			Gospodarstwa nieprowadzące Działalności gospodarczej
		Wyłącznie działalność rolniczą	Wyłącznie działalność pozarolniczą	działalność rolniczą i pozarolniczą	
Wilczyn	962	812	7	97	46

CIĄGNIKI, SAMOCHODY CIĘŻAROWE, PRZYCZEPY ORAZ WYBRANE MASZYNY I URZĄDZENIA ROLNICZE W GOSPODARSTWACH ROLNYCH

Wyszczególnienie	ciągniki	Samochody ciężarowe	przyczepy	kombajny		
				zbożowe	buraczane	Ziemia-czane
Wilczyn	571	50	485	54	46	27

BUDYNKI GOSPODARCZE W GOSPODARSTWACH ROLNYCH

Wyszczególnienie	obory	chlewnie	kurniki	stodoły	wiaty	garaże	Budynki wielofunkcyjne	Inne Pomieszczenia
Wilczyn	236	245	204	264	108	426	508	94

1.14. Infrastruktura techniczna

1.14.1 Gospodarka wodna gminy

Na terenie gminy Wilczyn znajdują się następujące ujęcia wody:

Ujęcia wody (miejscowość)	Rejon obsługi
Wilczyn – stacja wodociągowa $Q_{\text{śred. Dob}} = 1800,0 \text{ m}^3/\text{d}$	Wilczyn, Wilczogóra, Komnaty, Kol. Komnaty, Karolkowo, Cegielnia, Zygmuntowo, Mrówki, Świetne, Dębowiec, Nowy Świat.
Ościslowo – stacja wodociągowa $Q_{\text{śred. Dob}} = 370,0 \text{ m}^3/\text{d}$	Ościslowo, Biela, Wtórek, Wtórek Parcele, Kościanki oraz w gminie Skulsk : Popielewo, Kobylanki, Zalesie, Nowa Wieś.
Góry – stacja wodociągowa $Q_{\text{śred. Dob}} = 694,1 \text{ m}^3/\text{d}$	Góry, Wiśniewa, Nowiny, Gogolina, Gogolina Stara, Kaliska.
Kopydlówek – stacja wodociągowa	Kopydłowo, Kopydlówek i Kopydłowo Parcele.

Główne ujęcie wody znajduje się w Wilczynie.

1.14.2 Gospodarka ściekowa

Na terenie gminy istnieje sieć kanalizacji sanitarnej, obejmująca tereny w północno-zachodniej części gminy. Gmina posiada opracowany program gospodarki ściekowej. Program przewiduje – budowę zbiorczego systemu kanalizacyjnego, który obejmie wszystkie większe miejscowości.

Do czasu realizacji komunalnych urządzeń odprowadzających ścieki, dopuszcza się na terenach nimi nie objętych stosowanie indywidualnych zbiorników bezodpływowych na ścieki, z zapewnieniem ich regularnego wywozu przez koncesjonowanego przewoźnika do miejsc wskazanych przez służby gminne lub stosowanie indywidualnych oczyszczalni ścieków.

1.14.3 Komunikacja drogowa

1.14.3.1 drogi powiatowe

wg tabeli :

LP	NUMER DROGI	PRZEBIEG CIĄGU DROGOWEGO
1	3050P	(Siernicze Małe) granica powiatu konińskiego - Kamionka - Budziszław Kościelny - Budziszław Górny - Dębówiec - Nowy Świat - Wilczogóra - droga powiatowa 3180P
2	3176P	Droga powiatowa 3177P - Zygmuntowo - Świętne - Mrówki - Wilczyn - droga powiatowa 3180P
3	3177P	Droga powiatowa 3050P - Szubianka - Marszewo - Zygmuntowo - Wilczyn - droga powiatowa 3180P
4	3179P	(Siedlimowo) granica powiatu konińskiego - Wtórek - droga powiatowa 3181P
5	3180P	(Wójcin) granica powiatu konińskiego - Kownaty - Wilczyn - Wilczogóra - Kopydłowo - Kaliska - Roztoka - Kleczew (ul. Toruńska) - droga wojewódzka 264
6	3181P	Droga powiatowa 3180P - Wilczogóra - Wtórek - Dzierżysław - Radwańczewo - Skulska Wieś - droga krajowa 25
7	3182P	Droga powiatowa 3181P - Wtórek - Biela - Wiśniewa - droga powiatowa 3185P
8	3183P	Droga powiatowa 3185P - Góry - Ościsłowo - Buszkowo - Skulska Wieś - droga krajowa 25
9	3184P	Droga powiatowa 3183P - Ościsłowo - Marianowo - droga powiatowa 3186P
10	3185P	Droga powiatowa 3180P - Kopydłowo - Wiśniewa - Góry - Ostrowąż - Biskupie - Różnowa - droga wojewódzka 263

1.14.4 Gospodarka odpadami

Odpady komunalne z terenu gminy wywożone są na składowisko odpadów w Koninie, gdzie wszystkie zbierane odpady podlegają wstępnej segregacji. Gmina należy do związku komunalnego, który rozprawdza worki, w których mieszkańcy gromadzą odpady.

II. SZANSE i BARIERY ROZWOJOWE GMINY

Biorąc pod uwagę :

- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy Wilczyn
- inwentaryzacje złóż surowców mineralnych
- uwarunkowania wewnętrzne i zewnętrzne
- stan funkcjonowania środowiska przyrodniczego
- występowanie obiektów chronionych
- dotychczasowe przeznaczenie i uzbrojenie terenu
- opracowanie ekofizjograficzne - gmina Wilczyn

na terenie gminy można wydzielić trzy główne obszary funkcjonalne. Obszar pierwszy obejmujący swym zasięgiem część północno-zachodnią gminy z ciągiem jezior Wilczyńskiego, Suszewskiego i Kownackiego, stanowiący bazę turystyczno-rekreacyjną Gminy. Obszar drugi o funkcji rolniczej z naturalnym szwem przestrzennym, utworzonym przez bagniste obniżenie rynny polodowcowej. Obszar trzeci to teren projektowanych odkrywek węgla brunatnego „Józwin II” i „Ościslowo” w południowej części gminy.

Obszar Pierwszy jest to potencjalny obszar dla lokalizacji szeroko rozumianej funkcji turystycznej z pełnym zachowaniem zasad ochrony środowiska.

Posiada on następujące szanse i bariery dla rozwoju funkcji turystyczno-rekreacyjnej:

Szanse:

- położenie obszaru pomiędzy dwoma miastami powiatowymi (izochrona czasu dojazdu samochodem osobowym z Kalisza i Bydgoszczy – 60 min., z Konina i Wrześni – 30 min),
- walory środowiska przyrodniczego:
- kompleks leśny o dużej wartości rekreacyjnej,
- nie zanieczyszczone powietrze atmosferyczne,
- jeziora o dużych wartościach krajobrazowych,
- urozmaicone ukształtowanie terenu,
- obszar chronionego krajobrazu i parku krajobrazowego,
- wartości kulturowe.

Do barier rozwojowych funkcji rekreacyjnej na tym obszarze zaliczamy:

- małe zainwestowanie turystyczne,
- konkurencja sąsiednich terenów rekreacyjnych,
- obniżanie się poziomu zwierciadła wody w jeziorach.

Założenia dalszego rozwoju przestrzennego gminy są zgodne z zaleceniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym gminy Wilczyn.

Obszar drugi to obszar w skład, którego wchodzi tereny predysponowane do produkcji rolnej, główne wsie rozwojowe takie jak: Wilczyn, Wilczogóra, Wiśniewa, Góry, Dębowiec, Kaliska i Wtórek. Jest to obszar z terenami o największej koncentracji zabudowy, wymagającymi rehabilitacji i przekształceń.

Obszar trzeci to potencjalne tereny eksploatacji węgla brunatnego w części południowo-wschodniej gminy – złoża „Józwin II” i „Ościslowo”.

III KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

3.1 Ustalenia planu zagospodarowania województwa wielkopolskiego

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego spełnia w systemie planowania rolę ogniwa między planowaniem krajowym i planowaniem miejscowym lokalnym, co decyduje o jego negocjacyjnej funkcji w mogących powstać różnicach interesów i konfliktach między koncepcjami rozwoju lokalnego a rozwiązaniami ogólnokrajowymi. Usytuowany jest w sferze planowania regionalnego, które jest elementem szeroko pojętego planowania strategicznego; służy ono – najogólniej mówiąc – formułowaniu celów rozwoju oraz sprecyzowaniu warunków efektywnego działania zapewniającego zrównoważony rozwój (cele te zostały skonkretyzowane w „Strategii rozwoju województwa wielkopolskiego” i przyjęte w Planie województwa, który musi być z tą Strategią spójny) i jest jednym z dwóch dokumentów, do uchwalenia których ustawy te obligują samorząd województwa. Drugim dokumentem jest „Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego” uchwalona w lipcu 2000 r.

Ma on charakter planu struktury, co oznacza, że powinien określać elementy, z których składa się cały układ, ich wzajemne relacje, wartości i funkcje (za główne elementy struktury województwa uznaje się: środowisko przyrodnicze, osadnictwo oraz infrastrukturę techniczną, bo to przede wszystkim one określają kształt i sposób funkcjonowania zagospodarowania przestrzennego województwa).

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego nie ma rangi prawa miejscowego, jest on jednak wiążący, ponieważ jego ustalenia muszą być uwzględnione w uchwalanych przez organy samorządu terytorialnego studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, z którymi z kolei musi być spójny każdy opracowywany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego w planie zapisane zostają wszystkie zadania rządowe i samorządu województwa służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych ze wskazaniem obszarów, na których przewiduje się realizację tych zadań.

Za istotne dla rozwoju gminy Wilczyn, szczególnie dla jej przestrzennego zagospodarowania, uznano:

Wiodące funkcje gospodarcze gminy

W strukturze funkcjonalno-przestrzennej województwa wielkopolskiego w układzie stref zróżnicowanej polityki przestrzennej, część wschodnia i środkowa gminy Wilczyn leży w strefie rolno-leśnej z wielofunkcyjnym rozwojem wsi.

Strefa rolno-leśna z wielofunkcyjnym rozwojem wsi obejmuje tereny o warunkach nie sprzyjających intensywnej produkcji rolnej, nie kwalifikujące się dla rekreacji o ponadlokalnym znaczeniu, położone na uboczu głównych tras komunikacyjnych – tym samym o ograniczonych szansach na rozwój działalności gospodarczej. Wymagają one specjalistycznego potraktowania przez Samorząd Województwa: bez wsparcia z zewnątrz gminy położone w tej strefie nie są w stanie przełamać bariery opóźnienia cywilizacyjnego, gospodarczego i technicznego. Prócz rolnictwa – obecnie głównej gałęzi gospodarki, konieczne jest wprowadzenie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej, zaktywizowanie – różnymi metodami – potencjału tkwiącego w ludziach, w istniejącym zainwestowaniu oraz lokalnych zasobach środowiska przyrodniczego i kulturowego.

Część zachodnia gmina Wilczyn leży w strefie leśno-rekreacyjnej z rolnictwem ekologicznym.

Strefa leśno-rekreacyjna z rolnictwem ekologicznym obejmuje tereny ze znacznym udziałem lasów i objęte różnymi formami ochrony, z urozmaiconą rzeźbą i jeziorami, z malowniczym krajobrazem. Gospodarowanie powinno tu być podporządkowane funkcji rekreacyjnej, która wprowadzić nie będzie wiodącą, ale w istotny może wspomóc finansowo mieszkańców. Stąd propozycja przekształcenia tradycyjnego rolnictwa w rolnictwo ekologiczne.

Natomiast część południowa gmina Wilczyn leży w strefie Konińsko-Tureckiego Zagłębia Węglowego.

Strefa Konińsko-Tureckiego Zagłębia Węglowego - jest to rejon województwa związany z eksploatacją węgla brunatnego i z przemysłem energetycznym bazujący obecnie na tym surowcu. Wymaga on specjalnego potraktowania w związku z koniecznością:

- 1) stopniowej restrukturyzacji przemysłu związanej z wyczerpaniem się zasobów węgla (eksploatacja złóż na poziomie dzisiejszego wydobycia możliwa jest do 2040 r.),
- 2) rozwiązania problemów Zagłębia w nawiązaniu do polityki energetycznej kraju, która w tym zakresie nie została sprecyzowana,
- 3) rekultywacji terenów pokopalnianych.

Skoncentrowane tu problemy przyrodnicze, społeczne i gospodarcze powinny być rozwiązane w skali całego Zagłębia, a sposób rekultywacji terenów pogórnich i poprzemysłowych określony zostanie na podstawie odrębnych analiz i studiów (za najwłaściwszy uważa się kierunek leśny i wodny).

Zagadnienia demograficzne :

Na tym terenie zanotowano stosunkowo wysoką dynamikę przyrostu ludności w ostatnich latach (jedna z najwyższych w województwie),

wysoką stopę bezrobocia wynoszącą 20,3% w powiecie konińskim i 15,7% w M. Koninie przy średniej dla województwa 12,3% (dane z 2000 r.);

coraz niższe tempo przyrostu ludności spowodowane jest malejącym przyrostem naturalnym. Zmiany w strukturze wieku ludności idą w kierunku postępującego procesu starzenia się mieszkańców oraz zmniejszenia się udziału ludności w wieku produkcyjnym, szczególnie w najbliższych dekadach.

Kierunki rozwoju osadnictwa:

ze względu na obecną prawidłową strukturę osadnictwa regionu w Planie województwa utrzymuje się istniejącą hierarchię jednostek osadniczych.

Kształtowanie obszarów wiejskich:

odejście od praktyki nadmiernego wydłużania ciągów zabudowy wzdłuż głównych tras komunikacyjnych,

ochrona charakterystycznych układów ruralistycznych oraz zespołów sakralnych, pałacowo-parkowych, folwarków, ochrona zabytkowych budynków mieszkalnych, gospodarczych, wiatraków, remiz, szkół, kuźni, młynów, gorzelni i innych elementów specyficznych dla architektury wiejskiej, np.: kapliczek, krzyży,

poszanowanie kształtowanej tradycyjnie różnorodności form osadnictwa wiejskiego,

rozwijanie wsi z maksymalnym poszanowaniem rolniczej przestrzeni produkcyjnej i tworzenie zwartych układów zabudowy,

porządkowanie przestrzeni publicznych, np. wewnątrz placowych i tworzenie miejsc integracji społecznej,

wydobywanie w układzie przestrzennym elementów kompozycji urbanistycznej dominant przestrzennych, osi widokowych, ekspozycji, sylwet, dolin, skarp, charakterystycznych form terenowych, grup zieleni, alei, rozłogów itp.

zabezpieczenie terenów sportowych i rekreacyjnych.

Kształtowanie przestrzeni wokół miejsc cennych dla kultury:

dostosowanie zagospodarowania do masowego ruchu turystycznego i pielgrzymkowego (hotele, campingi, gastronomia, parkingi itp.),

ograniczenie działalności gospodarczej do nie kolidującej z wiodącą funkcją miejsca, a wspieranie działalności związanej z obsługą turystów czy pielgrzymów,

izolowanie tych miejsc od bezpośredniego styku ze współczesnym zainwestowaniem, zachowanie niezbędnej otwartej przestrzeni w celu lepszego ich wyeksponowania.

Kształtowanie przestrzeni w zakresie ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego:

stworzenie spójnego systemu ekologicznego powiatu konińskiego i M. Konina, nawiązującego do systemów: regionalnego, krajowego i międzynarodowego,

wspieranie i motywowanie gmin do uznawania za użytki ekologiczne i zespoły przyrodniczo-krajobrazowe istniejące jeszcze pozostałości ekosystemów i cennych fragmentów krajobrazu na terenach rolniczych,

ochrona ilości wód podziemnych powinna być realizowana poprzez racjonalne kształtowanie poboru wody, melioracji, regulacji odpływu itp., zasoby wód podziemnych powinny być wykorzystane dla potrzeb ludności jako woda do picia i jako surowiec dla przemysłu spożywczego oraz innych specjalnych działów produkcji, natomiast dla potrzeb rolnictwa, pozostałego przemysłu, energetyki, rekreacji powinny być wykorzystywane wody powierzchniowe,

ochrona i poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych powinna obejmować szereg działań (prawno-administracyjnych, technicznych, ekonomicznych, edukacyjnych) eliminujących lub ograniczających źródła zanieczyszczenia tych wód związane z różnymi formami działalności gospodarczej oraz bytowania człowieka w środowisku. Istotnym elementem warunkującym ochronę wód jest monitoring ich jakości. Ochronę należy koncentrować szczególnie w strefach ochronnych ujęć wód podziemnych oraz na obszarach ochronnych głównych zbiorników tych wód. Do najważniejszych działań minimalizujących degradację jakości wód należy zaliczyć: kanalizowanie terenów osadnictwa, budowę oczyszczalni ścieków oraz racjonalizację zużycia nawozów i środków ochrony roślin w rolnictwie, likwidację składowisk odpadów bez ekranizacji podłoża,

prowadzenie wodochronnej gospodarki w dorzeczach,

pozostawienie nieuregulowanych rzek i odcinków rzek, których funkcje przyrodnicze nie uległy przeobrażeniom, z uwzględnieniem wymogów racjonalnej gospodarki wodnej i ochrony przeciwpowodziowej,

objęcie obszarów chronionego krajobrazu miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, które pozwolą na skonkretyzowanie istniejących konfliktów i wskażą sposoby ich zminimalizowania,

ochrona surowca podstawowy o znaczeniu ponadregionalnym – węgla brunatnego..

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego:

podstawową zasadą pozwalającą na zachowanie dóbr kultury dla przyszłych pokoleń jest bezwzględne przestrzeganie obowiązującego w tym zakresie prawa, ujętego w ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz.U. z 1999 r. Nr 98 poz. 1150); drugim aktem prawnym stanowiącym o ochronie dóbr kultury znajdujących się w zbiorach muzealnych jest ustawa z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach,

ochrona krajobrazu kulturowego może być realizowana poprzez właściwe zapisy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin przy wykorzystaniu wytycznych jakie w tym zakresie zapisane zostały w programach Ministra Kultury i Sztuki;

Wskazania w zakresie rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym

W Planie zapisane zostały propozycje zadań wynikające z szeregu dokumentów opracowanych dla całego kraju, regionu czy dla poszczególnych inwestycji. Propozycje obejmujące zadania przewidziane do realizacji w granicach gminy Wilczyn są następujące:

Ochrona przyrody:

wytypowanie do obszarów europejskiej sieci ekologicznej NATURA 2000 następujących terenów: Do OSO obszaru Specjalnej Ochrony proponuje się również zaliczyć „Jeziora Powidzkie” (kod obszaru – PL0000227) na terenie Powidzkiego Parku Krajobrazowego (fragment gm. Wilczyn i Kleczew) z lęgowiskami ptaków wodno-błotnych i rzadkimi gatunkami roślin, w tym zagrożonych.

Ochrona obszarów o specjalnych walorach

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego obejmuje ochroną nie tylko elementy środowiska przyrodniczego i środowiska kulturowego, które już dziś chronione są na podstawie przepisów szczególnych, ale również te dobra, które wymagają zabezpieczenia przed degradacją, by mogły przetrwać i służyć przyszłym pokoleniom. Ich ochrona wymaga bądź poszerzenia wykazów obszarów i obiektów chronionych, bądź rozszerzenia i uzupełnienia obowiązujących przepisów lub też objęcia ich ochroną na podstawie specjalnych zapisów w prawie lokalnym.

W gminie Wilczyn szczególnej ochrony wymagają:

- Powidzki Park Krajobrazowy,
- Powidzko-Bieniszewski obszar krajobrazu chronionego
- kredowy zbiornik wodonośny GZWP Nr 151 Turek – Konin – Koło. Dla zbiornika przewidziano ochronę tych fragmentów, dla których czas migracji zanieczyszczeń jest mniejszy od 100 lat (OWO), szczególnie obszar najwyższej ochrony (ONO), gdzie czas przenikania zanieczyszczeń wynosi poniżej 25 lat,
- obszary gleb wysokiej bonitacji, szczególnie w zwartych, dużych kompleksach.

Uwaga

Zgodnie z ustawą o zagospodarowaniu przestrzennym w Planie województwa uwzględnia się zadania rządowe służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych wpisane do rejestru oraz zadania samorządu województwa zawarte w programach wojewódzkich. Zadania te nie dotyczą powiatu konińskiego.

3.2 Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów

Zgodnie z aktualnymi uwarunkowaniami w studium określono tereny rozwojowe dla funkcji: mieszkaniowej, działalności gospodarczej, usług i rekreacji. Większa część terenów rozwojowych jest nowo projektowana i nie pokrywa się z obszarami wyznaczonymi w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Wilczyn opracowanym w 2000 r. Tereny przewidywane pod rozwój to obszary ustalone dla przyjętych kierunków rozwoju gminy oraz wynikające ze zgłoszonych wniosków. Perspektywiczny rozwój gminy polegać będzie na wzroście jakościowym i będzie się odbywać przede wszystkim na terenach już zainwestowanych, poprzez modernizację, rozbudowę a także wprowadzenie niekolizyjnego, uzupełniającego zainwestowania, nawiązującego do otoczenia oraz powiązań komunikacyjnych. Istotnym czynnikiem rozwojowym gminy będzie uruchomienie odkrywek węgla brunatnego „Józwin II” i „Ościsłowo”. Ukształtowana dotychczas przestrzeń ulegnie znacznym przekształceniom. W południowej i wschodniej części gminy, głównie we wsiach: Kaliska, Kolonia Kaliska oraz Biela, Ościsłowo i Góry-Parcele, przewiduje się zagospodarowanie podporządkowane potrzebom wydobywania węgla brunatnego z zachowaniem i odtworzeniem istniejących powiązań przyrodniczych, utrzymujących równowagę ekologiczną. Wystąpi konieczność przebudowy układu dróg powiatowych i gminnych (tj. przełożenie dróg powiatowych 3178P, 3180P, likwidacja odcinków dróg 3183P i 3184P oraz dróg gminnych), likwidacja części zabudowy wsi Kolonia Kaliska, Kaliska, Biela, Ościsłowo i Góry-Parcele oraz rekultywacja terenów pogórnich w kierunku wodnym i rekreacyjnym a także odtworzenia pierwotnych układów przyrodniczych.

3.2.1 Funkcje wiodące gminy

Istniejący potencjał gospodarczy i przyrodniczy gminy w postaci zasobów przestrzennych związany jest z produkcją rolniczą oraz ze znaczącym obszarem jeziorno-leśnym. Funkcją wiodącą gminy jest produkcja rolna. Szczególnie dobre warunki do rozwoju tej funkcji, z uwagi na wysoką bonitację gleb (klas III i IV), występują w centralnej części gminy.

W Studium przewiduje się wzbogacenie tej funkcji o funkcje rekreacyjną opartą o wykorzystanie i przekształcenie wsi położonych na obszarze Powidzkiego Parku Krajobrazowego Wilczyn,

Kownaty, Cegielnia, Zygmuntowo, Świątne, jako wsi z gospodarstwami agroturystycznymi i rolnictwem ekologicznym, pełniące zaplecze noclegowe i usługowe dla penetracji obszaru Parku. Nową funkcją gminy staje się odkrywkowe wydobycie węgla brunatnego, rozwijające się w południowo-wschodniej części gminy, jako kontynuacja działających odkrywek w sąsiedniej gminie Kleczew.

3.2.2 Sieć osadnicza

W układzie sieci osadniczej wieś Wilczyn pełni funkcję ośrodka gminnego o znaczeniu lokalnym. Główne miejscowości rozwojowe to wsie położone przy drogach powiatowych, tradycyjnie pełniące funkcje ośrodków produkcji rolnej: Wilczogóra, Kownaty, Dębowiec, Wtorek, Kopydłowo, Kopydłówek, Wiśniewa i Góry.

Ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo przyszłych odkrywek węgla brunatnego „JózwinII” i „Ościśłowo”, inwestowanie we wsiach Kaliska, Ościśłowo i Biela ogranicza się do realizacji złożonych do studium wniosków, które dotyczą przedsięwzięć zlokalizowanych poza obszarem złoża.

Pozostałe miejscowości pełnić będą funkcje osiedleńczo-rolne, a tereny pod nowe inwestycje pokazano na rysunku studium. Zostały one zlokalizowane w miejscowościach: Wilczogóra, Kownaty, Kopydłowo, Kaliska, Wiśniewa, Góry.

3.2.3. Prognoza warunków i jakości życia mieszkańców

3.2.3.1. budownictwo

Obecnie stan mieszkalnictwa w gminie zaspokaja potrzeby mieszkańców w zakresie ilościowym. W odniesieniu do istniejącej zabudowy konieczna jest poprawa stanu jakościowego, głównie w zakresie kanalizacji oraz wymiany kotłowni węglowych na rzecz paliw niskoemisyjnych. Generalnym założeniem przyjętym w studium jest ograniczenie rozproszenia zabudowy poprzez intensyfikację wykorzystania istniejących terenów mieszkaniowych.

Zasady kształtowania nowej zabudowy:

- chronić istniejące układy wiejskie oraz zespoły sakralne i zespoły parkowo-dworskie,
- chronić obiekty zabytkowe oraz inne charakterystyczne elementy architektury wiejskiej, takie jak: przydrożne kapliczki, krzyże, aleje drzew itp.
- zachować ciągłość różnorodności form dziedzictwa wiejskiego, szczególnie charakterystyczne detale, takie jak: gzymsy, okapy, formy dachów,

- przekształcać istniejącą zabudowę, najczęściej „ulicówkę”, w zwarte układy i zespoły, poprzez zabudowę plombową oraz powiększanie terenów na głębokość większą niż 50 – 70 m od głównych tras komunikacyjnych,
- porządkować przestrzeń publiczną, takie jak place, parki, zieleńce, boiska oraz tworzyć miejsca integracji społecznej,
- eksponować elementy kompozycji urbanistycznej, takie jak dominanty przestrzenne, osie widokowe, charakterystyczne formy terenowe, zieleń urządzoną przydrożną i śródpolną.

Przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów przeznaczonych w studium pod zabudowę należy uwzględnić poniższe warunki:

- dostęp każdej działki budowlanej do drogi publicznej,
- zabezpieczenie miejsc postojowych i parkingowych dla samochodów w granicach działki,
- możliwość podłączenia do sieci infrastruktury technicznej.

3.2.3.2. infrastruktura społeczna

Na terenie gminy rozwinięta jest sieć usług niemal we wszystkich najpotrzebniejszych branżach. Mając na względzie dążenie do zwiększenia wyposażenia wiejskich ośrodków w usługi publiczne, w studium przyjęto następujące kierunki rozwoju:

- rozwój usług gminnych i ponadlokalnych w strefie obsługi ruchu turystycznego i rozwoju agroturystyki w Wilczynie,
- rozwój usług podstawowych celem zapewnienia równego dostępu do usług wszystkim mieszkańcom,
- rozwój usług ponadlokalnych w strefie działalności rolniczej we wsiach rozwojowych.

3.2.4. Zasady lokalizacji budownictwa mieszkaniowego, usług, zabudowy produkcyjnej i rekreacyjnej

3.2.4.1. obszary wyłączone z zabudowy:

- tereny leśne z wyłączeniem terenów już zabudowanych, pasów infrastruktury technicznej i dróg,
- tereny łąk tworzących przestrzeń otwartą o znaczących walorach krajobrazowych,
- tereny zalegania kopalin,
- tereny podmokłe i zalewowe,

3.2.4.2. obszary przeznaczone pod zabudowę:

Są to tereny stanowiące kontynuację lub uzupełnienie istniejącej zabudowy. Na terenach tych jest możliwa budowa nowych obiektów, przebudowa lub rozbudowa istniejących oraz zmiana sposobu użytkowania, pod warunkiem zachowania przeznaczenia określonego w studium.

Na terenach tych dopuszcza się jako funkcję uzupełniającą handel, usługi i rzemiosło nieuciążliwe. W ramach tych terenów mieści się również zabudowa gospodarstw agroturystycznych. Nowe tereny pod działalność gospodarczą wskazano we wszystkich miejscowościach rozwojowych.

3.2.4.3. obszary przeznaczone pod działalność górnictw (odkrywki „JózwinII” i „Ościslów”)

Tereny pogórnice będą podlegały rekultywacji w kierunku leśnym, rolnym, wodnym i rekreacyjnym.

3.2.4.4. mieszkalnictwo

W studium akceptuje się istniejące tereny mieszkaniowe wyznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Wskazuje się również nowe tereny na cele mieszkalnictwa, które służyć powinny zaspokojeniu potrzeb własnych ludności gminy. Przygotowana została bogata oferta terenów mieszkaniowych. Ofertowe tereny mieszkaniowe skoncentrowane są głównie w obszarach rozwoju wielofunkcyjnego M1 i M2. Na tych terenach przewiduje się głównie zabudowę jednorodzinną o różnym stopniu intensywności i różnych formach organizacji. W odniesieniu do zabudowy jednorodzinnej ustala się minimalne i maksymalne parametry oraz wskaźniki urbanistyczne dla poszczególnych form zabudowy. Tereny zabudowy mieszkaniowej wymagają niskiej intensywności zabudowy. Formy budynków należy harmonijnie wkomponować w krajobraz i otoczenie, także poprzez wysoki wskaźnik nasycenia terenów zielenią. Zaleca się dla budynków mieszkalnych stosowanie dachów stromych. Należy ujednolicić w skali poszczególnych jednostek osiedleńczych wysokość zabudowy, typ oraz kierunki nachylenia dachów, rodzaj i kolorystykę pokrycia dachowego. Zabudowa powinna nawiązywać do charakteru obiektów o cechach regionalnych. Równoległe z realizacją zabudowy mieszkaniowej w planach miejscowych należy przygotować kompleksowy program obsługi ludności, szczególnie w zakresie usług oświaty, kultury, zdrowia, sportu i opieki społecznej. Zabudowie powinny towarzyszyć ogólnie dostępne tereny zieleni, które powinny stanowić spójny system. System ten należy opierać o bazę istniejących terenów zielonych wzdłuż cieków, rowów melioracyjnych, zadrzewień. System zieleni powinien zapewnić dostęp do otwartych terenów rolnych, łąk, pastwisk i lasów. Na terenach o dominującej funkcji mieszkaniowej dopuszcza się możliwość wprowadzenia terenów dla rozwoju nieuciążliwej działalności gospodarczej.

Należy ograniczać zainwestowanie kubaturowe na atrakcyjnych widokowo obszarach i dążyć do stworzenia ogólnodostępnych punktów widokowych.

3.2.4.5. usługi

rozwój przestrzenny usług przewiduje się poprzez :

- przygotowanie różnorodnej oferty programowej dla usług gminnych w Wilczynie, mając na uwadze możliwość wykorzystania terenów wolnych lub nadających się do przekształceń na terenach zainwestowanych oraz uwzględniając nowe tereny rozwojowe.
- zabezpieczenie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów na cele usługowe równoległe z projektowanymi terenami zabudowy mieszkaniowej,
- stworzenie sprzyjających warunków dla rozwoju usług komercyjnych, a tym samym sterowanie ich rozwojem zgodnie z występującym zapotrzebowaniem,
- przekształcenie jakościowe dotychczasowych obiektów i placówek usługowych drogą przebudowy, remontu i rewitalizacji.

Realizacja zasady równego dostępu do usług powinna odbywać się poprzez niwelowanie różnic w wyposażeniu w usługi poszczególnych wsi. Organizacji i zabezpieczeniu wyposażenia gminy w usługi, służy postulowana poniższa hierarchia ośrodków usługowych w gminie:

- centrum usługowe w Wilczynie, skupiające usługi zarówno lokalne jak ponadlokalne,
- tereny usług podstawowych stanowiące wiejskie i osiedlowe centra usługowe, wyznaczone centralnie w stosunku do mieszkaniowych terenów rozwojowych, o zróżnicowanym programie.

3.2.4.6. przemysł i działalność gospodarcza

- tereny dla działalności gospodarczej wyznaczone zostały w studium zgodnie ze złożonymi wnioskami: w Kownatach, Kopydłowie i Kopydłówniku przy drodze powiatowej nr 3180P, w Wiśniewej i w Górach przy drodze do Ślesina. Stanowią one ofertę rozwojową dla podjęcia zróżnicowanej działalności gospodarczej. Na skoncentrowanych terenach działalności gospodarczej dopuszcza się możliwość lokalizacji zabudowy mieszkaniowej dla właścicieli. W celu zapewnienia właściwych warunków akustycznych w tych budynkach mieszkalnych należy stosować rozwiązania techniczne niwelujące hałas tj.: elewacje tłumiące hałas, szczelne przegrody budowlane i okna dźwiękoszczelne.

Na terenie gminy wyznacza się tereny eksploatacji powierzchniowej węgla brunatnego, objęte obszarem PE .

Dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych za wyjątkiem obszarów Powidzkiego Parku Krajobrazowego i obszarów oznaczonych na rysunku kierunków symbolem EK, korytarzy ekologicznych i punktów widokowych oraz atrakcyjnych krajobrazowo wniesień.

3.2.4.6 rekreacja

W studium wskazano nowe tereny predysponowane dla przejęcia i rozwoju funkcji turystycznych i rekreacyjnych w oparciu o istniejące tereny zabudowy letniskowej, zorganizowane ośrodki wypoczynkowe oraz istniejące gospodarstwa rolne. Rekreacje codzienna typu bliski wypoczynek, sport, należy zapewnić i realizować w ramach istniejących i projektowanych terenów mieszkaniowych i usługowych. Rozwojowi funkcji turystycznej w rejonie lasów i jezior sprzyja szybki i dogodny dojazd z Kalisza, Bydgoszczy i Konina, zarówno własnymi środkami lokomocji jak i komunikacją publiczną. Obszar kompleksu jezior leży w północno-zachodniej części gminy, w której zbiegają się drogi z Bydgoszczy, Konina i Kalisza. Izochrona czasu dojazdu do ośrodków wypoczynkowych z Kalisza i Bydgoszczy wynosi około 60 min natomiast z Konina 30 min. Walory przyrodnicze tego obszaru klasyfikują go jako obszar rekreacyjny o znaczeniu lokalnym. Jako wiodący rodzaj rekreacji proponuje się rekreację pobytową, codzienną i cotygodniową. Przyjmuje się również rekreację doroczną, która wymaga zapewnienia bazy noclegowej i trwa z reguły dłużej niż 1 tydzień. Rekreacja tego typu opiera się o istniejące ośrodki wypoczynkowe i istniejącą zabudowę letniskową. Wzbogacenie oferty stanowią gospodarstwa agroturystyczne oraz usługi zlokalizowane w gminnych ośrodkach kulturalno-oświatowych. W ramach wypoczynku dorocznego odbywać się mogą kolonie dziecięce. Dodatkową bazę noclegową stanowić wtedy może szkoła w Wilczynie, przystosowana do tego celu w okresie wakacji.

Dla wypoczynku świątecznego należy przewidziano kilka ośrodków rekreacji z bazami noclegowymi we wsiach letniskowych (Wilczyn, Świętne, Zygmuntowo, Cegielnia).

Wypoczynek codzienny nie wymaga organizacji baz noclegowych. Podstawową formą wypoczynku jest uprawianie sportów wodnych. Opracowano również szlaki turystyki pieszej, rowerowej i konnej prowadzące w sąsiedztwie ciekawych form przyrodniczych, przez punkty widokowe oraz w pobliżu atrakcji florystycznych i stanowisk archeologicznych.

Proponowane zagospodarowanie lasów preferuje minimalne zainwestowanie i maksymalne wykorzystanie zasobów istniejących. Studium sugeruje użytkowanie terenu zachowujące walory jego środowiska przyrodniczego i kulturowego a proponowane inwestycje mają jedynie charakter porządkujący.

Działalność odkrywkowa kopalni węgla brunatnego spowoduje powstanie w części południowo-wschodniej gminy – wieś Kaliska – zbiornika wodnego.

3.3. Obszary Funkcjonalno - Przestrzenne

W celu określenia kierunków rozwoju przestrzennego gminy i zasad rozwoju wprowadzono umowny podział przestrzeni na strefy polityki przestrzennej wprowadzając 6 kategorie obszarów, wskazano niezbędne działania związane z utrzymaniem i wzrostem kondycji tych obszarów oraz wskazano nowe kierunki rozwoju przestrzennego.

Podstawowe kryteria wydzielania obszarów funkcjonalno – przestrzennych:

- istniejący stan zainwestowania i charakter zagospodarowania,
- jakość środowiska przyrodniczego z uwzględnieniem terenów podlegających ochronie,
- stan środowiska kulturowego i charakter krajobrazu,
- stopień urbanizacji
- możliwości rozwojowe.

W granicach gminy wyznaczono niżej wymienione obszary funkcjonalno – przestrzenne:

1. Obszar Ochrony Krajobrazu – K
2. Obszar Osadniczo Rolny – R
 - 2a. Podobszar rozwoju wielofunkcyjnego – M
 - 2b. Podobszar rozwoju aktywizacji gospodarczej – P
3. Naturalne Ciągi Ekologiczne – EK
4. Obszar Eksploatacji Powierzchniowej – PE

3.3.1 Obszar Ochrony Krajobrazu - K

K - Obszar Ochrony Krajobrazu obejmuje

zachodnią i południową część gminy. Głównym elementem przyrodniczo-krajobrazowym obszaru jest Powidzko-Bieniszewski Obszar Krajobrazu Chronionego utworzony na mocy uchwały nr 53 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koninie w dniu 29 stycznia 1986 r. W 2006 r. zgodnie z rozporządzeniem nr 231/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 grudnia 2006 r. utworzono Powidzki Park Krajobrazowy, który zawiera w sobie obszar krajobrazu chronionego.

Obejmuje:

następujące miejscowości gminy: Kownaty, Wilczyn, Cegielnia, Zygmuntowo, Świętne.

Przewiduje się sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów przewidzianych dla rozwoju rekreacji.

W ramach obszaru ochrony krajobrazu K wyznaczono obszary szczególnie korzystne dla lokalizacji rekreacji i turystyki oraz rolnictwa ekologicznego i agroturystyki

Cechy charakterystyczne obszaru:

Obszar ten został wyodrębniony ze względu na jego duże walory rekreacyjne i przyrodniczo-krajobrazowe.

Potencjalne szanse rozwoju funkcji turystycznej i rekreacyjnej na tym terenie to:

- położenie dużego kompleksu wodnego między dwoma miastami powiatowymi (izochrona czasu dojazdu samochodem osobowym z Kalisza - 60 min., z Konina – 30 min.),
- walory środowiska przyrodniczego takie jak :
- kompleks wodno-leśny o dużej wartości rekreacyjnej,
- nie zanieczyszczone powietrze atmosferyczne,
- urozmaicone ukształtowanie terenu,
- Powidzki Park Krajobrazowy, obszar Natura 2000, obszar krajobrazu chronionego,
- wartości kulturowe.

Do barier rozwoju funkcji rekreacyjnej tego obszaru należy zaliczyć:

- jakość zainwestowania turystycznego,
- postępujące zanieczyszczenie wód jezior,
- obniżanie się poziomu wód w jeziorach,
- konkurencję sąsiednich terenów rekreacyjnych.

Zakazy i nakazy obowiązujące w ramach obszaru :

- wszelka działalność gospodarcza prowadzona na tym obszarze powinna być podporządkowana wymogom ochrony środowiska przyrodniczego,
- zakazuje się lokalizowania na obszarze chronionego krajobrazu budowy nowych i rozbudowy starych obiektów powodujących zanieczyszczenie powietrza, wody i gleby lub też uciążliwych dla otoczenia jako źródła hałasu i wydzielania odrażających woni,
- wprowadza się obowiązek szczególnie starannego zaopatrzenia w urządzenia zapobiegające zanieczyszczeniom środowiska wszystkich zakładów i obiektów zlokalizowanych w granicy bądź w bezpośrednim sąsiedztwie granic obszarów chronionego krajobrazu i Powidzkiego Parku Krajobrazowego,

- obszar jest terenem przeznaczonym do uprawiania wszelkich form turystyki i wypoczynku.
- zakazuje się budowania nowych obiektów budowlanych w pasie o szerokości 100 m od linii brzegowej rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej,
- adaptuje się istniejące w pasie 100 m ośrodki wypoczynkowe oraz indywidualną zabudowę mieszkalną i rekreacyjną, z dopuszczeniem jej przebudowy, remontów i wymiany,
- wszelkiemu budownictwu (mieszkaniowemu, turystycznemu, usługowemu itp.) oraz wszelkim urządzeniom technicznym i komunikacyjnym cechy estetycznego wyglądu, zharmonizowania z otaczającym krajobrazem,
- zakazuje się lokalizowania w ramach obszaru ferm zwierząt – bezściółkowych i produkujących gnojowicę powyżej 200 DJP,
- czynności wodno-melioracyjne projektować w sposób nie powodujący szkody w ekosystemach leśnych oraz w zbiorowiskach roślinności torfowiskowej,
- należy przeciwdziałać powstawaniu i nasilaniu się procesów erozyjnych oraz przeprowadzać rekultywację gruntów niezalesionych,
- zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych i inwestycji znacząco wpływających na środowisko oprócz sieci infrastruktury technicznej.
- ochrona i przywrócenie wartości krajobrazu,
- harmonijne wkomponowanie nowej zabudowy w istniejący krajobraz kulturowo – przyrodniczy,
- utrzymanie istniejącej ekspozycji otwartego krajobrazu,
- rozwój bazy wypoczynku i rekreacji indywidualnej opartej na adaptacji gospodarstw,
- rozwój gospodarstw agroturystycznych,
- rozbudowa istniejącej i realizacja nowej infrastruktury technicznej,
- uzupełnienie i rozbudowa istniejącej zabudowy,
- lokalizacja urządzeń sportu i rekreacji,
- utrzymanie istniejących naturalnych zbiorników wodnych wraz z obudową biologiczną,
- ograniczyć tereny grodzone w celu zapewnienia wolnej przestrzeni dla ochrony walorów widokowych oraz zabezpieczenia tras migracji zwierząt,
- utrzymać tereny trwałych użytków zielonych w użytkowaniu lakowym lub pastwiskowym (dla takiego priorytetu ochrony istnieje możliwość uzyskania przez rolników dopłat w ramach programu rolno- środowiskowego)

- w ramach podobszaru dopuszcza się realizację obiektów mieszkalno- pensjonatowych, obiektów i urządzeń związanych z działalnością gospodarczą oraz komunalną nieuciążliwą dla środowiska przyrodniczego.
- warunki akustyczne należy dostosować do rodzaju przeznaczenia terenu odpowiednio:
 - dla terenów zabudowy zamieszkania zbiorowego – 60 dB,
 - dla terenów zabudowy rekreacyjno-wypoczynkowych – 60 dB.

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- przeznaczenie na cele zabudowy mieszkaniowej, gospodarczej i produkcyjnej związanej z działalnością rolniczą lub turystyczną
- zakazuje się lokalizacji wszelkiej działalności hurtowej, magazynowej nie związanej z rolnictwem i działalnością agroturystyczną,
- zabrania się lokalizacji składowisk i punktów segregacji odpadów niebezpiecznych,
- nowe budynki muszą stanowić kontynuację skali i formy architektonicznej budynków istniejących w bezpośrednim sąsiedztwie i wpisywać się harmonijnie w otaczający krajobraz,
- powierzchnia zabudowy nie więcej niż 30 % powierzchni działki,
- minimum 60 % powierzchni działki należy pozostawić jako powierzchnię biologicznie czynną,

Zasady podziału na działki budowlane:

- nowo wydzielane działki budowlane przeznaczone pod zabudowę powinny mieć powierzchnię nie mniejszą niż 1000 m²,
- działki mogą podlegać podziałowi pod warunkiem zachowania frontu każdej z działek o szerokości minimum 22 m,

3.3.2. Obszar osadniczo rolny - R

Obejmuje:

centralny rejon gminy. W ramach obszaru R wyszczególniono w studium podobszary M rozwoju wielofunkcyjnego w rejonie wsiach Wilczyn, Wilczogóra i Kownaty. Obejmuje tereny na których wiodącą funkcję stanowi osadnictwo oraz obsługa ludności i rolnictwa.

Zasady obowiązujące w ramach obszaru

- preferencja dla rozwoju rolnictwa,
- tereny dla zabudowy przewidziano wzdłuż ciągów już istniejącej zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej oraz w ramach podobszarów M,

- rehabilitacja zespołów dworsko – parkowych

3.3.2.1. podobszar rozwoju wielofunkcyjnego – **M**

Obejmuje :

Tereny koncentracji istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej , zagrodowej i usługowej wsi Wilczyn, Wilczogóra i Kownaty – **M1**.

Tereny koncentracji istniejącej i projektowanej zabudowy mieszkaniowej , zagrodowej i usługowej pozostałych wsi – **M2**.

Przewiduje się sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów rozwojowych.

Zasady obowiązujące w ramach podobszaru:

- podnoszenie standardu w zakresie infrastruktury technicznej i obsługi komunikacyjnej,
- adaptacja i porządkowanie istniejącego zagospodarowania,
- ograniczenie wysokości obiektów mieszkalnych oraz gospodarczych do 2 kondygnacji nadziemnych,,
- lokalizacja obiektów o funkcji przetwórstwa rolno-spożywczego z zachowaniem zasady zamknięcia ewentualnej uciążliwości w granicach własności.
- warunki akustyczne należy dostosować do rodzaju przeznaczenia terenu odpowiednio:
 - dla terenów zabudowy zagrodowej i mieszkaniowo-usługowej – 60 dB,
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 55 dB.

3.3.2.2. podobszar aktywizacji gospodarczej – **P**

Obejmuje :

Tereny koncentracji projektowanej zabudowy aktywizacji gospodarczej obejmują obszary we wsiach Kownaty, Kopydłowo, Kopydłówek, Kaliska, Wiśniewa.

Przewiduje się sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów rozwojowych aktywizacji gospodarczej.

Zasady obowiązujące w ramach podobszaru:

- lokalizacja nowych inwestycji,
- adaptacja i niezbędna rozbudowa systemu komunikacji lokalnej,
- uciążliwość działalności prowadzonej w obiektach (zakładach, produkcyjnych, rzemieślniczych, bazach, składach i magazynach) nie może wykraczać poza granice podobszaru P,

- dopuszcza się realizację na wspólnej działce nowej zabudowy mieszkaniowej oraz obiektów o funkcjach uzupełniających funkcję podstawową,
- w celu zapewnienia właściwych warunków akustycznych w budynkach mieszkalnych należy stosować rozwiązania techniczne niwelujące hałas tj.: elewacje tłumiące hałas, szczelne przegrody budowlane i okna dźwiękoszczelne.
- do czasu realizacji komunalnych urządzeń odprowadzających ścieki, dopuszcza się na terenach nimi nie objętych stosowanie indywidualnych zbiorników bezodpływowych na ścieki, z zapewnieniem ich regularnego wywozu przez koncesjonowanego przewoźnika do miejsc wskazanych przez służby gminne lub stosowanie indywidualnych oczyszczalni ścieków,
- zakazuje się odprowadzania ścieków przemysłowych o przekroczonych normach zanieczyszczeń do zewnętrznego systemu kanalizacji bez ich podczyszczania w indywidualnych podczyszczalniach ścieków.

3.3.3. Naturalne ciągi ekologiczne - EK

Obejmuje :

tereny naturalnych ciągów ekologicznych pełniących funkcje klimatyczne (ciągi przewietrzania) i krajobrazowe. Główne ciągi powiązań przyrodniczych to podstawowy układ cieków przepływających przez gminę oraz zieleń śródpolna i przydrożna towarzysząca obniżeniom terenu w obrębie których należy zapewnić warunki dla zachowania i poprawy stanu równowagi biologicznej, zachowania i wzbogacenia składu gatunkowego flory i fauny.

Zakazy i nakazy obowiązujące w ramach obszaru:

- utrzymanie istniejącej ekspozycji otwartego krajobrazu przyrodniczego oraz swobodnego napływu czystego powietrza,
- zakaz lokalizacji i instalowania urządzeń zanieczyszczających wodę powietrze lub glebę w szczególności składowisk odpadów i wylewisk nieczystości oraz stacji paliw.

3.3.4 Obszar eksploatacji powierzchniowej - PE

Obejmuje:

Tereny powierzchniowej eksploatacji węgla brunatnego w ramach odkrywek „Józwin II” i „Ościsłowo”. Zlokalizowana jest w południowo-wschodniej części gminy i obejmuje swym zasięgiem wsie Kaliska, Kolonia Kaliska oraz Ościsłowo, Biela, Góry Parcele.

Zakazy i nakazy obowiązujące w ramach obszaru:

Wszelka działalność w ramach obszaru podporządkowana jest wydobywaniu i ochronie złóż węgla brunatnego.

W otoczeniu odkrywki oraz trasy odstawy nadkładu i węgla mogą wystąpić podwyższone poziomy hałasu spowodowane pracą maszyn podstawowych oraz przenośników i stacji napędowych. W otoczeniu odkrywki hałas będzie zmienny w czasie. Strefa jego oddziaływania będzie się przesuwała wraz z postępem frontu eksploatacyjnego, a w kolejnych latach także z postępem frontu zwałowania wewnętrznego. W otoczeniu trasy odstawy poziom hałasu będzie w przybliżeniu stały w ciągu całego okresu eksploatacji.

W najbardziej narażonym na długotrwałe oddziaływanie akustyczne, 200-metrowym pasie otaczającym projektowaną trasę odstawy znajdują się zabudowania miejscowości Izabelin, Ostrowąż i Góry. Dla tych rejonów prawdopodobnie konieczne będzie zastosowanie środków ochrony akustycznej w postaci ekranów. Szczegółowe określenie koniecznych środków ochrony akustycznej zostanie wykonane na dalszych etapach prac projektowych. Na etapie koncepcji, na podstawie istniejących danych projektowych można przyjąć, że w celu ograniczenia oddziaływania akustycznego obiektów Odkrywki Ościslowo na tereny chronione, niezbędne będzie wybudowanie ekranów akustycznych.

3.4. Zasady i wskaźniki dotyczące zabudowy i zagospodarowania terenów o różnym sposobie użytkowania

3.4.1. Tereny przeznaczone do realizacji celów publicznych – usług, oznaczone na rysunku studium symbolem U i kolorem czerwonym

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- zabudowa działki obiektami budowlanymi realizowanymi w zakresie ustalonego przeznaczenia terenu odbywać się musi z uwzględnieniem zasad projektowania obiektów oświaty, kultury, zdrowia lub sportu oraz warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- wokół ogrodzenia działki należy zastosować pas zieleni izolacyjnej,
- obowiązek zabezpieczenia na działce miejsc parkingowych dla pracowników i interesantów, z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych.

- zakazuje się odprowadzania ścieków przemysłowych (w związku z działalnością m.in. składową, transportową i usługową) o przekroczonych normach zanieczyszczeń do zewnętrznego systemu kanalizacji bez ich podczyszczania w indywidualnych podczyszczalniach ścieków.
- warunki akustyczne należy dostosować do rodzaju przeznaczenia terenu odpowiednio:
 - dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży – 55 dB.

Zasady podziału na działki budowlane:

- wymiary każdej z działek muszą umożliwiać jej zagospodarowanie w sposób zgodny z funkcją terenu i warunkami technicznymi,
- należy zapewnić dostęp do drogi publicznej.

3.4.2. Tereny zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, usługowej – MN,
tereny zabudowy centrum wsi Wilczyn i Wilczogóra – MN/U,
tereny zabudowy wielorodzinnej – MW

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- zabudowa działki obiektami budowlanymi realizowanymi w zakresie ustalonego przeznaczenia terenu odbywać się musi z uwzględnieniem warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- zabudowa usługowa może być realizowana jako wbudowana w budynek mieszkalny albo wolnostojący obiekt budowlany,
- gabaryty i charakter nowych obiektów, muszą stanowić kontynuację formy architektonicznej i charakteru zabudowy w odniesieniu do obiektów realizowanych bądź już zrealizowanych w sąsiedztwie,
- dla zabudowy usługowej należy zabezpieczyć minimum 2 miejsca parkingowe w granicach własnej działki,
- dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej należy zabezpieczyć minimum 1 miejsce parkingowe na mieszkanie,
- zakaz lokalizacji stacji LPG w zwartej zabudowie mieszkaniowej.
- warunki akustyczne należy dostosować do rodzaju przeznaczenia terenu odpowiednio:
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 55 dB,
 - dla terenów zabudowy wielorodzinnej i mieszkaniowo-usługowej – 60 dB.

Parametry zabudowy:

- wysokość budynków mieszkalnych jednorodzinnych - do dwóch kondygnacji nadziemnych,

- w budynkach mieszkalnych jednorodzinnych dachy wielospadowe lub dwuspadowe, w pozostałych – dowolne,
- powierzchnia zabudowy nie więcej niż 60 % powierzchni działki, w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się 100% powierzchni zabudowy,
- minimum 10 % powierzchni działki należy pozostawić jako powierzchnię biologicznie czynną,

Zasady podziału na działki budowlane:

- nowe działki budowlane przeznaczone pod zabudowę powinny mieć powierzchnię nie mniejszą niż 700 m²,
- działki mogą podlegać podziałowi pod warunkiem zachowania frontu każdej z działek o szerokości minimum 22 m,
- należy zapewnić dostęp do drogi publicznej.

3.4.3. Tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową, mieszkaniowo-usługową, usługową i zagrodową, oznaczone na rysunku studium symbolem MN/RM

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- zabudowa działki obiektami budowlanymi realizowanymi w zakresie ustalonego przeznaczenia terenu odbywać się musi z uwzględnieniem warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie,
- zabudowa usługowa może być realizowana jako wbudowana w budynek mieszkalny albo wolnostojący obiekt budowlany,
- gabaryty i charakter nowych obiektów, muszą stanowić kontynuację formy architektonicznej i charakteru zabudowy w odniesieniu do obiektów realizowanych bądź już zrealizowanych w sąsiedztwie,
- dla zabudowy usługowej należy zabezpieczyć minimum 2 miejsca parkingowe w granicach własnej działki,
- zakaz lokalizacji stacji LPG w zwartej zabudowie mieszkaniowej.
- warunki akustyczne należy dostosować do rodzaju przeznaczenia terenu odpowiednio:
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 55 dB,
 - dla terenów zabudowy mieszkaniowo-usługowej i zagrodowej – 60 dB.

Parametry zabudowy:

- wysokość budynków mieszkalnych do dwóch kondygnacji nadziemnych,
- wysokość budynków gospodarczych - jednokondygnacyjne plus użytkowe poddasze,
- w budynkach mieszkalnych dachy wielospadowe lub dwuspadowe,

- powierzchnia zabudowy nie więcej niż 60 % powierzchni działki, w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się 100% powierzchni zabudowy,
- minimum 10 % powierzchni działki należy pozostawić jako powierzchnię biologicznie czynną,

Zasady podziału na działki budowlane:

- działki budowlane przeznaczone pod zabudowę powinny mieć powierzchnię nie mniejszą niż 700 m²,
- działki mogą podlegać podziałowi pod warunkiem zachowania frontu każdej z działek o szerokości minimum 22 m,
- należy zapewnić dostęp do drogi publicznej.

3.4.4. Tereny przeznaczony przemysłu, oznaczone na rysunku studium symbolem P

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenu:

- wydzielenie działki budowlanej dla zabudowy musi umożliwiać właściwe zagospodarowanie terenu. W szczególności dotyczy to:
 - a) dostępu do drogi publicznej,
 - b) dojeżdż i dojazdów,
 - c) miejsc postojowych dla samochodów,
 - d) właściwego gromadzenia odpadów.
- potrzeby parkingowe dla istniejącej lub projektowanej inwestycji należy realizować wyłącznie na terenie lokalizacji własnej w ilości niezbędnej dla funkcji terenu i obiektów.
- ustala się następujące szczegółowe warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu:
 - a) zabudowę należy lokalizować w odległości 15 m od zewnętrznej krawędzi jezdni dróg publicznych,
 - b) dopuszcza się lokalizację budynku mieszkalnego dla właściciela lub użytkownika,
 - c) w celu zapewnienia właściwych warunków akustycznych w budynkach mieszkalnych należy stosować rozwiązania techniczne niwelujące hałas tj.: elewacje tłumiące hałas, szczelne przegrody budowlane i dźwiękoszczelne okna i drzwi.
 - d) wokół ogrodzenia działki należy zastosować pas zieleni izolacyjnej.
- ustala się następujące dane liczbowe dotyczące warunków i standardów kształtowania zabudowy, zagospodarowania terenu oraz podziału na działki budowlane:
 - a) minimalna powierzchnia biologicznie czynna na jednej działce budowlanej - 20% powierzchni działki,
 - b) minimalna powierzchnia działki budowlanej - 1500 m²,

- c) maksymalna powierzchnia zabudowy na działce budowlanej - 70% powierzchni działki.

3.4.5 Zasady zagospodarowania w obrębie pasów drogowych dróg publicznych

- a) na terenie oznaczonym symbolem przeznaczenia **DP** i terenach bezpośrednio przyległych do pasa drogowego dróg powiatowych:
 - utrzymuje się drogi powiatowe w klasie technicznej Z,
 - odległości zabudowy zgodne z ustawą o drogach publicznych.
- b) na terenie dróg gminnych i terenach bezpośrednio przyległych do pasa drogowego dróg gminnych:
 - utrzymuje się drogi gminne,
 - odległości zabudowy zgodne z ustawą o drogach publicznych.

3.5 Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów.

3.5.1. Obszary objęte ochroną prawną oraz zasady ich ochrony

Powidzko-Bieniszewski Obszar Krajobrazu Chronionego zajmujący część zachodnią gminy. W granicach tego obszaru ochronie podlegają partie lasów z cennym drzewostanem, jeziora, mokradła i torfowiska, sprzyjające rozwojowi różnorodnej roślinności wodnej, bagiennej i łąkowej, często na glebach pochodzenia organicznego. Zagospodarowanie tego obszaru powinno zapewniać stan względnej równowagi ekologicznej istniejących systemów przyrodniczych oraz zapewniać ich ciągłość. Mimo, że obszar chronionego krajobrazu stanowi tę formę ochrony przyrody, która niesie za sobą stosunkowo małe ograniczenia w działalności gospodarczej, to jednak obowiązują tutaj określone zakazy.

Na terenie obszaru obowiązuje zakaz:

- a) dokonywania zmian w stosunkach wodnych, niszczących potencjał ekologiczny siedlisk,
- b) niszczenie zadrzewień i zakrzewień,
- c) prowadzenie nowych linii elektroenergetycznych powyżej 110 KV.

Na terenie obszaru nakazuje się:

- a) hamowanie procesów degradacji oraz ochrony podstawowych komponentów środowiska m.in. poprzez ograniczenie wytwarzania zanieczyszczeń,
- b) propagowanie, popieranie i inicjowanie rolnictwa ekologicznego,
- c) promowanie wszelkich form turystyki.

Szczególną ochroną należy objąć również:

- a) rezerваты przyrody ,
- b) pomniki przyrody,

- c) kompleksy łąk i torfowisk,
- d) obszar SOO Natura 2000 – PLH300026 Pojezierze Gnieźnieńskie.

3.5.2 Zasady kształtowania przestrzeni w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego

1) w zakresie terenów zielonych:

- a) ochrona istniejących lasów pełniących funkcje regulatora stosunków wodnych (duża zdolność akumulacyjna) i klimatycznych,
- b) zachowanie ciągów ekologicznych (korytarzy ekologicznych) w rynnach polodowcowych jako lokalnego systemu powiązań przyrodniczych, zapewniających równowagę w środowisku, i przewietrzanie obszaru gminy,
- c) zachowanie zieleni parkowej i publicznej – urządzonej, pełniącej wielofunkcyjną rolę krajoznawczą, estetyczną, ochronną, izolacyjną, społeczną,
- d) wzbogacenie ekosystemów zieleni gminnej poprzez:
 - uzupełnianie zadrzewień wielopiętrowych, pasmowych, kępowych oraz punktowych o charakterze krajobrazowym, ochronnym, izolacyjnym, estetyczno-komunikacyjnym oraz wodno – glebo – wiatrochronnym na terenie całej gminy,
 - wprowadzanie zieleni krajobrazowo-izolacyjnej w obszarach mieszkalnych, działalności gospodarczej, rolniczych i niebudowlanych oraz wzdłuż infrastruktury,
 - wprowadzenie zieleni leśno-rekreacyjnej na obrzeżach jezior w strefie zagospodarowania rekreacyjnego.
- e) w zakresie ochrony wód powierzchniowych:
 - ochronę i zachowanie oczek wodnych, torfowisk i starorzeczy jako naturalnych zbiorników retencjonowania wody,
- f) w zakresie istniejących uciążliwości i przeobrażeń środowiska przyrodniczego gminy:
 - restrukturyzacja gospodarki cieplnej w sektorze komunalno-bytowym,
 - zwiększenie zieleni niskiej i wysokiej, pełniącej rolę naturalnych ekranów akustycznych,
 - systematyczne poprawianie nawierzchni dróg.
- g) w zakresie ochrony przed suszą:
 - udrażnianie rowów melioracyjnych poprzez ich remonty i odbudowę,
 - sporządzenie ewidencji wszystkich rowów melioracyjnych na terenie gminy oraz uregulowanie ich stanu prawnego,
 - zasilanie jezior w wodę pochodzącą z odwadniania odkrywek.

h) w zakresie ochrony powietrza:

- zastępowanie w nowo projektowanych i modernizowanych budynkach indywidualnych systemów grzewczych opartych na spalaniu węgla (mogących powodować wzrost emisji zanieczyszczeń) źródłami ciepła wykorzystującymi paliwa o niskich wskaźnikach emisyjnych, jak np.: paliwa płynne, gazowe lub stałe z wyłączeniem paliw węglowych oraz alternatywne źródła energii (słoneczna, geotermalna),
- zakaz spalania odpadów w piecach, mogącego powodować emisję substancji toksycznych.

3.6 Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków

3.6.1. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego.

3.6.1.1 Ochrona układu urbanistycznego

W obrębie strefy ochrony konserwatorskiej układu urbanistycznego Wilczyna nakazuje się:

- zachowanie historycznego rozplanowania,
- zachowanie historycznej linii zabudowy,
- zachowanie historycznej parcelacji z dopuszczeniem uzasadnionych zmian,
- zachowanie zabytkowej zabudowy, tj. obiektów wpisanych indywidualnie do rejestru zabytków oraz ujętych w ewidencji zabytków wsi,
- zachowanie zabytkowej zieleni,
- zharmonizowanie nowych obiektów z zabytkowym otoczeniem w zakresie lokalizacji, skali i formy architektonicznej,
- zharmonizowanie nawierzchni ulic, placów i chodników z zabytkowym sąsiedztwem,
- zharmonizowanie usytuowania skali i formy wyposażenia ulic z elementami historycznymi,
- podporządkowanie usytuowania, skali i formy reklam artykulacji architektonicznej obiektów.

Wszelkie prace planowane na obszarze strefy ochrony konserwatorskiej wymagają uzyskani pozytywnej opinii służb ochrony zabytków. Dotyczy to w szczególności takich działań jak:

- rozbiórka obiektu ,
- budowa nowych obiektów,
- przebudowa i remont obiektów,
- budowa ulic, placów i chodników,
- budowa i modernizacja sieci infrastruktury technicznej z przyłączami,
- budowa wyposażenia ulic i placów,

- wycinki i nasadzenia,
- montaż i demontaż reklam,
- kolorystyka elewacji zewnętrznych,
- podziały i scalenia nieruchomości,
- zmiany sposobu użytkowania.

3.6.1.2. Zasady ochrony zespołów pałacowo – parkowych wpisanych do rejestru zabytków lub podlegających ochronie konserwatorskiej oraz obiektów wpisanych do rejestru zabytków.

Z uwagi na położenie tych zabytków w strefie ochrony konserwatorskiej i w strefie występowania nawarstwień kulturowych wymaga się dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, na obszarach objętych ochroną konserwatorską lub w bliskim jej sąsiedztwie, podczas inwestycji związanych z robotami ziemnymi , prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badania archeologiczne wydanym przez odpowiednie służby konserwatorski przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

3.6.1.3. Zasady ochrony dziedzictwa archeologicznego

Na rysunku kierunków studium oznaczono strefy intensywnego występowania stanowisk archeologicznych.

Wszystkie zewidencjonowane stanowiska archeologiczne oraz strefy ich występowania podlegają ochronie konserwatorskiej zgodnie z art. 6 ust.1, pkt.3, Ustawy o ochronie i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r., Dz. U nr 162, poz. 1568. Stanowiska archeologiczne ulegną bezpowrotnemu zniszczeniu w trakcie prac ziemnych.

Dla ochrony archeologicznego dziedzictwa kulturowego, na obszarach występowania stanowisk archeologicznych oraz w strefie ich ochrony, podczas robót ziemnych wymagane jest prowadzenie prac archeologicznych w zakresie uzgodnionym pozwoleniem na badania archeologiczne Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków – Delegatura w Koninie przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

Stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków.

Na terenie gminy znajdują się dwa stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków. Są to grodzisko stożkowe w Kowanatach – Mrówkach nr rejestru 1489/A z dnia 04.10.1973 r. oraz grodzisko stożkowe w miejscowości Świątne nr rejestru 216/1489 z dnia 03.10.1973 r. Objęte są one ścisłą ochroną konserwatorską zgodnie z art. 7. ust. 1 Ustawy o ochronie i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r, (Dz.U.Nr 162, poz. 1568).

W związku z powyższym zakazuje się prowadzenia wszelkich robót budowlanych czy przemysłowych na terenie w/w stanowiska.

Zadania inwestycyjne związane z szerokopłaszczyznowymi pracami ziemnymi (m.in. drogi, hale przemysłowe, kopalnie, odkrywki, eksploatacja złóż).wymagają uzyskania wytycznych konserwatorskich i określenia przez odpowiednie służby niezbędnego zakresu badań archeologicznych . Konieczne jest także prowadzenie nadzorów archeologicznych podczas trwania prac ziemnych związanych z odhumusowywaniem terenu.

W związku z powyższym ustala się dla ochrony dziedzictwa kulturowego w obrębie szerokopłaszczyznowego zadania inwestycyjnego, przeprowadzania :

- rozpoznawczych badań powierzchniowo – sondażowych,
- ratowniczych badań wykopaliskowych wyprzedzających inwestycję na wytypowanych stanowiskach archeologicznych,
- badań archeologicznych na nowych obiektach archeologicznych,
- stałego nadzoru archeologicznego podczas odhumusowania terenu,

Wszystkie prace archeologiczne muszą być uzgodnione pozwoleniem odpowiednich służ konserwatorskich przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

3.6.1.4 Cmentarze

Ochrona obowiązuje w granicach cmentarza oraz jego najbliższym otoczeniu. Dla cmentarza czynnego (Wilczyn) szerokość zewnętrznej strefy ochronnej równa jest szerokości strefy ochrony sanitarnej. Dla nieczynnych cmentarzy postuluj się przyjęcie zewnętrznej strefy ochronnej o szerokości ok. 10 m wokół granic.

W granicach cmentarzy obowiązuje zachowanie:

- a/ historycznej parcelacji,
- b/ historycznego rozplanowania,
- c/ zabytkowej sztuki sepulkralnej i ogrodzenia,
- d/ zabytkowej zieleni.

Postuluj się wyłączenie spod zabudowy zewnętrznych stref ochronnych cmentarzy.

3.6.1.5. Obiekty budowlane (mieszkalne, gospodarcze, przemysłowe i kapliczki)

Ochrona obejmuje obiekt wraz z jego najbliższym otoczeniem. Postuluj się zachowanie zabytkowej formy architektonicznej oraz podporządkowanie niezbędnych zmian budynkowi istniejącemu w zakresie skali i formy.

Wszelkie zmiany planowane w obiektach i na obszarach objętych ochroną konserwatorską oraz ich najbliższym otoczeniu (m.in. prace budowlane, pielęgnacja zieleni, prace ziemne, zmiany sposobu użytkowania, podziały geodezyjne) wymagają:

- a) pozwolenia Kierownika Delegatury Urzędu Ochrony Zabytków w Koninie działającego z upoważnienia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Poznaniu, w odniesieniu do obiektów i obszarów wpisanych do rejestru zabytków,
- b) opinii Kierownika Delegatury Urzędu Ochrony Zabytków w Koninie - w odniesieniu do pozostałych obiektów i obszarów.

3.7 Kierunki i zasady kształtowania rolnej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

W studium wskazano obszary predysponowane dla rozwoju funkcji rolniczej i leśnej. Są to obszary K – ochrony krajobrazu i R – obszar osadniczo-rolny. W obu tych obszarach oraz w obrębie całej gminy można rozwijać agroturystykę w oparciu o istniejące gospodarstwa rolne.

3.7.1 Kierunki i zasady kształtowania rolnej przestrzeni produkcyjnej

1. dla obszarów równinnych w obrębie obniżeń nakazuje się utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania w formie ekstensywnej gospodarki łąkowo – pastwiskowej celem zachowania naturalnych ciągów i korytarzy ekologicznych oraz celem zachowania różnorodności biologicznej,
2. dla terenów o atrakcyjnych walorach przyrodniczo – krajobrazowych oraz leśno – łąkowych, położonych w granicach obszaru chronionego krajobrazu wskazane jest zalesianie,
3. dla terenów wysoczyznowych, na których występują dobre gleby, wskazany jest rozwój funkcji rolniczej,
4. przy przygotowaniu i wykonywaniu robót melioracyjnych oraz innych robót ziemnych zmieniających stosunki wodne, należy stosować środki zapewniające utrzymanie w glebie stosunków wodnych niezbędnych do zachowania równowagi przyrodniczej.

Zabezpieczenie potrzeb lokalizacyjnych dla gospodarstw drobnotowarowych może być realizowane na terenach przeznaczonych pod zabudowę siedliskową i jednorodzinną. Tereny bezpośrednio przylegające do zabudowy mogą być miejscem lokalizacji obiektów i urządzeń produkcji rolniczej i usług rolniczych.

3.7.2 Kierunki i zasady kształtowania leśnej przestrzeni produkcyjnej

Na rysunku studium orientacyjnie oznaczono tereny lasów i zadrzewień, jednakże każdorazowo decydować będzie faktyczny, zgodny z ewidencją gruntów stan użytkowania.

Do zalesienia można przeznaczyć również inne grunty spełniające warunki wynikające z przepisów prawa.

- obszar przeznaczony do zalesienia jest gruntem klasy VI,
- klasy bonitacyjne V do zalesienia częściowo, tj. stanowiące śródleśne enklawy i półenklawy o powierzchni do 2 ha w jednym konturze lub o szerokości między brzegami lasu do 150 m, jeżeli odległość tych gruntów do obecnych lub perspektywicznych siedlisk gospodarstw rolnych wynosi ponad 5 km, a ich nachylenie przekracza 12° oraz inne w uzasadnionych lokalnie przypadkach,
- klasy bonitacyjne IV a i IV b do zalesienia w przypadkach sporadycznych, tj. enklawy i półenklawy o powierzchni do 0,5 ha lub o szerokości do 50 m, szczególnie z utrudnionym dojazdem, małe powierzchnie nieregularnych wcięć w głąb lasu (do 0,1 ha) oraz grunty o nachyleniu powyżej 20° ,
- grunty klas I – III mogą być zalesiane jedynie w wyjątkowo w przypadkach bardzo małych wydłużonych półenklaw i enklaw, położonych w szachownicy z gruntami leśnymi o szerokości między lasami do 30 m oraz grunty o nachyleniu powyżej 25° ,
- obszar przeznaczony do zalesienia położony jest na stoku o średnim nachyleniu powyżej 15 %,
- obszar przeznaczony do zalesienia jest gruntem okresowo zalewanym,
- obszar przeznaczony do zalesienia jest gruntem zdegradowanym w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych,
- inne grunty i nieużytki nadające się do zalesienia, bądź mogące stanowić uzupełniający składnik ekosystemu leśnego a w szczególności:
 - grunty skażone, zdegradowane i zagrożone silnie erozją,
 - grunty położone wzdłuż brzegów rzek,
 - lotne piaski i wydmy piaszczyste,
 - strome stoki, zbocza urwiska i zapadliska.

Z programu zalesień należy wykluczyć następujące kategorie użytkowania ziemi:

- grunty rolne i śródpolne nieużytki zaliczane do siedlisk priorytetowych w programie rolno-środowiskowym (np. bagna, mszary, torfowiska, oczka wodne, trzcinowiska i inne),
- miejsca cenne z historycznego i archeologicznego punktu widzenia.

Największe kompleksy leśne występują w obszarze określonym w studium jako obszar oznaczony symbolem K – ochrony krajobrazu.

W zakresie gospodarki leśnej i zadrzewieniowej należy:

1. dążyć do wyrównania granic kompleksów leśnych poprzez zalesianie gruntów nieprzydatnych do produkcji rolnej,
2. prowadzenie prac zadrzewieniowych w sposób kompleksowy z uwzględnieniem przede wszystkim ich funkcji biologicznych, estetycznych i społecznych

3.8 Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

3.8.1 drogi

W studium przyjęto, iż podstawowym środkiem przemieszczania w gminie będą kołowe środki transportu. Oznacza to takie konstruowanie układu komunikacyjnego, aby sprostał on złożonym wymagom motoryzacji i zapewnił właściwy standard obsługi komunikacyjnej gminy, w związku z powyższym projektuje się obejście miejscowości Wilczyn poprzez poprowadzenie obwodnicy.

Lokalizacja zabudowy

Nowe obiekty budowlane i zabudowę mieszkaniową należy lokalizować w odległości od dróg gminnych i powiatowych zgodnej z obowiązującymi przepisami oraz poza zasięgiem oddziaływania ponadnormatywnym hałasu, drgań, wibracji i zanieczyszczenia powietrza.

3.8.2 Sieć wodociągowa i kanalizacyjna

3.8.2.1 zaopatrzenie w wodę

Istniejące ujęcia wody oraz sieć wodociągowa w stopniu zadawalającym pokrywają potrzeby mieszkańców gminy.

3.8.2.2 kanalizacja sanitarna i deszczowa

Zgodnie z programem gospodarki ściekowej dla gminy Wilczyn przewiduje się budowę zbiorczego systemu kanalizacji, który obejmie wszystkie większe miejscowości liczące powyżej 150 mieszkańców oraz mniejsze miejscowości położone w pobliżu. Zbiorczą oczyszczalnię ścieków zlokalizowano w Wilczynie.

- Do czasu realizacji komunalnych urządzeń odprowadzających ścieki, dopuszcza się na terenach nimi nie objętych stosowanie indywidualnych zbiorników bezodpływowych na ścieki, z zapewnieniem ich regularnego wywozu przez koncesjonowanego przewoźnika do miejsc wskazanych przez służby gminne lub stosowanie indywidualnych oczyszczalni ścieków.
- zakazuje się odprowadzania ścieków przemysłowych o przekroczonych normach zanieczyszczeń do zewnętrznego systemu kanalizacji bez ich podczyszczania w indywidualnych podczyszczalniach ścieków.

Ustala się następujące zasady odprowadzania wód opadowych i roztopowych:

- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych docelowo poprzez gminną sieć kanalizacji deszczowej,
- na terenach nie wyposażonych w kanalizację deszczową dopuszcza się odprowadzanie wód deszczowych i roztopowych do ziemi i wód powierzchniowych, przy zapewnieniu dopuszczalnego poziomu ich zanieczyszczeń określonego w przepisach odrębnych.
- dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usług nieuciążliwych dopuszcza się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie działki.
- na terenach produkcyjnych, składów, magazynów i parkingów o nawierzchni utwardzonej, należy zapewnić na terenie własnym usuwanie z wód opadowych i roztopowych substancji ropopochodnych i zawiesin, do poziomu określonego w przepisach odrębnych oraz zagospodarowanie tych wód przez odprowadzenie do kanalizacji deszczowej lub do ziemi i wód powierzchniowych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

3.8.3 gospodarka odpadami

Odpady komunalne z terenu gminy wywożone są na składowisko odpadów w Koninie, gdzie wszystkie zbierane odpady podlegają wstępnej segregacji. Gmina należy do związku komunalnego, który rozprawdza worki w których mieszkańcy zbierają odpady.

Ustala się następujące zasady gospodarki odpadami:

- transport odpadów komunalnych z obszaru gminy w sposób zorganizowanym zgodnie z gminnym planem gospodarki odpadami na składowisko odpadów lub do zakładu recyklingu odpadów albo do spalarni odpadów,
- magazynowanie i transport pozostałych odpadów - zgodnie z przepisami odrębnymi,
- transport odpadów komunalnych przez zakład będący gminną jednostką organizacyjną lub przez przedsiębiorcę posiadającego koncesję na prowadzenie działalności w zakresie transportu odpadów komunalnych,
- nakazano stworzenia dla każdej działki budowlanej warunków do magazynowania odpadów i obowiązek wyposażenia działek budowlanych w miejsca umożliwiające segregację odpadów,
- zagospodarowanie mas ziemnych przemieszczanych w związku z realizacją inwestycji w granicach działki budowlanej pod warunkiem, że ich zastosowanie nie spowoduje przekroczenia wymaganych standardów jakości gleby i ziemi, o których mowa w przepisach odrębnych lub ich usunięcie na wyznaczone tereny składowania.

3.8.4. elektroenergetyka

Zaopatrzenie w energię elektryczną będzie kontynuowane z istniejących lub uzupełnianych, w miarę możliwości sieci elektroenergetycznych (w miarę możliwości kablowych) oraz stacji transformatorowych istniejących bądź nowo budowanych.

Dla linii elektroenergetycznych ustala się pasy techniczne o minimalnej szerokości:

- 30 m (2 x 15 m od osi linii) dla istniejących linii 110 kV,
- 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii 15 kV,
- 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii 0,4 kV,

w obrębie których zakazuje się lokalizacji budynków i budowli, w tym masztów i instalacji, oraz zieleni wysokiej.

3.8.5. elektrownie wiatrowe

Na terenie gminy, zwłaszcza na obszarach przeznaczonych pod działalność gospodarczą dopuszcza się lokalizację elektrowni wiatrowych. Całkowity zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych obowiązuje w obszarach : K – ochrony krajobrazu, PE –eksploatacji powierzchniowej, E – naturalnych ciągów ekologicznych oraz w obrębie punktów widokowych, R - osadniczo-rolnych, na terenach objętych ochroną akustyczną. W przypadku możliwości przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie, zakazuje się lokalizacji elektrowni wiatrowych na terenach przyległych do terenów objętych ochroną.

3.8.6. łączność bezprzewodowa.

Lokalizacja masztów łączności bezprzewodowej i przekazów RTV jest całkowicie zakazana w obszarach : K – ochrony krajobrazu, E – naturalnych ciągów ekologicznych, M – rozwoju wielofunkcyjnego oraz w obrębie punktów widokowych .

3.8.7. trasy rowerowe

Planowanie sieci dróg rowerowych jest istotnym elementem kompleksowo rozumianego układu komunikacyjnego. Zakłada się, że sieć dróg rowerowych jako proces ciągły i skorelowany z innymi programami komunikacyjnymi, będzie priorytetowym celem wszelkich działań w projektowaniu i realizacji dróg. W pierwszej kolejności wskazane jest urządzenie tras pieszo – rowerowych na terenie Powidzkiego Parku Krajobrazowego oraz wzdłuż dróg dojścia do szkół, centrów miejscowości z koncentracją usług oraz obiektów rekreacyjnych.

3.9 UZASADNIENIE PRZYJĘTYCH ROZWIĄZAŃ I SYNTEZA USTALEŃ PROJEKTU STUDIU

Głównym powodem przystąpienia do opracowania zmiany studium jest poszerzenie zasięgu odkrywki Józwin II B o tereny sołectwa Ościslowo oraz rozwój osadnictwa i uporządkowanie terenów rekreacyjnych z uwzględnieniem obszarów objętych ochroną przyrody.

W niniejszym opracowaniu przedstawiono charakterystykę istniejącego stanu środowiska. Następnie omówiono istniejące problemy ochrony środowiska z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności ochrony wód powierzchniowych i podziemnych oraz obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz przewidywane znaczące oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko. Przeanalizowano rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie zmiany studium oraz potencjalne zmiany w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu. Zaproponowano rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Zgodnie ze wcześniejszymi wnioskami stwierdza się, że wobec skali i stopnia zaawansowania eksploatacji złóż węgla brunatnego w gminach Kleczew i Wilczyn, nie znajduje uzasadnienia zaniechanie rozwoju eksploatacji złóż węgla brunatnego w kierunku północnym i wschodnim, ze

względów gospodarczych i społecznych. Na terenie powiatu konińskiego Kopalnia wciąż pozostaje kluczowym przedsiębiorstwem, zatrudniającym znaczącą część pracujących mieszkańców powiatu.

Zgodnie z podziałem określającym Strefy Zróżnicowanej Polityki Przestrzennej, zawartym w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego, obszar gminy Wilczyn znajduje się w obrębie trzech stref:

- strefy rolno-leśnej z wielofunkcyjnym rozwojem wsi,
- strefy leśno-rekreacyjnej z rolnictwem ekologicznym,
- strefy Konińsko-Tureckiego Zagłębia Węglowego.

W strefie rolno-leśnej z wielofunkcyjnym rozwojem wsi znalazły się tereny o warunkach nie sprzyjających intensywnej produkcji rolnej, nie kwalifikujące się dla rekreacji o znaczeniu ponadlokalnym, leżące w pewnym oddaleniu od głównych tras komunikacyjnych. Mają one ograniczone możliwości gospodarczego rozwoju i wymagają specjalnego zainteresowania Samorządu Województwa i wsparcia z zewnątrz. Istotne jest wprowadzenie, oprócz rolnictwa, pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej oraz zaktywizowanie tych obszarów w oparciu o lokalny potencjał ludzki, zasoby przyrodnicze i kulturowe.

W strefie leśno-rekreacyjnej z rolnictwem ekologicznym zawarto tereny ze znacznym udziałem lasów i objęte różnymi formami ochrony, z urozmaiconą rzeźbą i jeziorami, z malowniczym krajobrazem. Gospodarowanie powinno tu być podporządkowane funkcji rekreacyjnej, która wprawdzie nie będzie wiodącą, ale w istotny może wspomóc finansowo mieszkańców. Stąd propozycja przekształcenia tradycyjnego rolnictwa w rolnictwo ekologiczne.

Natomiast część południowa gmina Wilczyn leży w strefie Konińsko-Tureckiego Zagłębia Węglowego.

W strefie Konińsko - Tureckiego Zagłębia Węglowego, związanego z eksploatacją węgla brunatnego i bazującym na tym surowcu przemyśle energetycznym, zostały wyodrębnione następujące problemy:

- konieczność przeprowadzenia restrukturyzacji przemysłu po wyczerpaniu się zasobów (wydobycie na poziomie dzisiejszym planowane do 2040 roku),
- rekultywacji terenów pokopalnianych.

Pojawiające się na tych obszarach problemy przyrodnicze, społeczne i gospodarcze winne być rozwiązywane w skali całego Zagłębia. Opracowywane Studium dla gminy Wilczyn uwzględnia wymienione wyżej postulaty.

W celu określenia kierunków rozwoju przestrzennego gminy i zasad rozwoju wprowadzono umowny podział przestrzeni na strefy polityki przestrzennej wprowadzając 6 kategorie obszarów,

wskazano niezbędne działania związane z utrzymaniem i wzrostem kondycji tych obszarów oraz wskazano nowe kierunki rozwoju przestrzennego.

W granicach gminy wyznaczono niżej wymienione obszary funkcjonalno – przestrzenne:

- Obszar Ochrony Krajobrazu – K
- Obszar Osadniczo Rolny – R
 - Podobszar rozwoju wielofunkcyjnego – M
 - Podobszar rozwoju aktywizacji gospodarczej – P
- Naturalne Ciągi Ekologiczne – EK
- Obszar Eksploatacji Powierzchniowej – PE